Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1978 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 10 septembrie 1955

EXEMPLUL EROILOR DRAGI

CEI MAI MARI SCRIITORI ai lumii au creat întotdeauna operele lor nemuritoare cu gîndul de a servi oamenilor lecţii de viaţă, de a-i învăţa cu ajutorul eroilor lor cum să trăiască. Nu este mai mare glorie pentru un scriitor, ca şi pentru oricare artist, decît aceea de a şti că ideile răspîndite de opera lui sînt primite de către oamenii simpli şi aplicate în viaţă.

Fără îndoială că dacă marele scriitor sovietic Nikolai Ostrovski ar fi trăit în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei, bucuria lui n-ar fi cunoscut margini aflînd cîţi comsomolişti şi tineri sovietici au luptat cu vitejie legendară inspiraţi de eroul minunatului său roman „Aşa s-a călit oţelul" — Pavel Korceaghin... In bătălia inegală cu treizeci de avioane fasciste, fuseseră scoase din luptă două treimi din echipajul vasului O-65 al flotei sovietice din Marea Neagră, dar nava continua să reziste. Pierzînd o mînă, sergentul Kuropiatnikov a continuat să apese cu cealaltă pe trăgaciul mitralierei. Observînd apoi că o parte din încărcătura de pe punte luase foc, incendiul ameninţînd să cuprindă magazia de bombe, s-a tîrît şi a ros cu dinţii o frînghie aruncînd încărcătura în mare şi salvînd astfel vasul ameninţat să sară în aer.

Exemplul lui Pavel Korceaghin dădea roade. Cartea „Aşa s-a călit oţelul" se afla pe bordul vasului în toate incursiunile la inamic, iar în ziua aceea ea era la Kuropiatnikov.

Tînărul sergent a simţit parcă în tot timpul luptei alături de el pe veselul şi neînfricatul Pavca Korceaghin, care l-a îmbărbătat, l-a ajutat să biruiască piedicile, să învingă.

Şi în viaţa tineretului nostru cartea are un rol deosebit. Tînărul cetăţean al ţării noastre învaţă din cărţile sale iubite, de la eroii săi preferaţi cum să-şi slujească patria, cum să trăiască, să lupte şi să muncească pentru a fi demn de minunatele condiţii de dezvoltare pe care ni le-a creat partidul. In viaţa de toate zilele, ca şi în împrejurări excepţionale, el are în faţă exemplul eroilor iubiţi, se străduieşte să le urmeze pilda morală înălţătoare.

Un nepreţuit ajutor în educaţia comunistă a tineretului din ţara noastră îl reprezintă în acest sens instituirea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiţi cartea". Listele bibliografice ale concursului cuprind cărţi ale celor mai mari scriitori ai omenirii şi ai literaturii noastre. De la eroii acestora fiecare tînăr are de învăţat nenumărate lucruri. In cărţile prevăzute în această listă vieţuiesc numeroşi eroi, oameni cu trăsături de caracter apropiate celor mai diferiţi tineri. Iată de ce cărţile acestea răspund la întrebările care-i frămîntă pe tineri învăţîndu-i şi cum să-şi slujească poporul şi cum să se comporte în colectivul tovărăşesc, ce înseamnă să fie principiali, să aibă o atitudine creatoare faţă de muncă, ce înseamnă o adevărată dragoste şi prietenie.

Principalul este ca tinerii, citind aceste cărţi, să privească lectura ca pe o fereastră spre viaţa adevărată prin care pot vedea şi învăţa probleme de mare însemnătate. A citi o carte fără a învăţa din ea, fără a-ţi însuşi şi urma exemplul luminos al eroului, luptător pentru popor, e ca şi cum s-ar semăna un bob de grîu într-un pămînt sterp, numai pentru a-l semăna. Luînd o carte în mînă, tînărul trebuie să înţeleagă că, citind-o, îşi poate cîştiga un nou prieten de la care va primi sfaturi deosebit de preţioase. Un erou ca Bălcescu din piesa şi romanul lui Camil Petrescu îl va învăţa pe tînăr să fie devotat pînă la capăt patriei sale iubite, să nu precupeţească nici un efort pentru victoria marei cauze a poporului. De la Alexei Meresiev, „omul adevărat", va lua tînărul pildă pentru a fi dîrz şi hotărît, pentru a-şi căli voinţa, mergînd neabătut spre ţinta pe care şi-a propus-o; eroii cărţilor lui Creangă şi Sadoveanu îl educă în spiritul dragostei faţă de poporul nostru harnic, înţelept şi însetat de dreptate, faţă de tradiţiile luptei sale pentru libertate. De la alţi eroi ai literaturii sovietice, cum ar fi viteţii partizani comsomolişti din Krasnodon, Oleg Koşevoi şi Uliana Gromova, de la cei mai frumoşi eroi ai literaturii clasice universale, Jean Valjean din „Mizerabilii" lui Victor Hugo, Tăunul din romanul cu acelaşi nume al scriitoarei engleze Ethel Voynich îşi însuşesc tinerii noştri puritate morală, dragoste de oameni, mîndrie şi cinste desăvîrşită puse în slujba unei idei măreţe. Pline de forţă sînt de asemenea pildele celor mai izbutite chipuri ale eroilor literaturii noastre contemporane, care insuflă tinerilor avînt în lupta pentru construirea socialismului în ţara noastră, pentru pace.

Inţelegînd marea valoare a literaturii, activiştii utemişti trebuie să ştie a folosi în munca de educaţie a tinerilor exemplele eroilor iubiţi a căror forţă este deosebit de mare. Organizaţiile U.T.M. au toate posibilităţile să crească tinerii şi să-i educe după chipul şi asemănarea eroilor înaintaţi ai literaturii, creînd schimbul de nădejde al gărzii comuniştilor vîrstnici. Grăitoare în această privinţă este scrisoarea primită la redacţie din partea corespondentului Ion Ciungu, care povesteşte despre influenţa pe care a avut-o asupra lui lectura unora din cărţile recomandate în concursul „Iubiţi cartea". El arată cum exemplul eroilor din cărţile citite l-a ajutat să biruie multe greutăţi, să devină un ostaş fruntaş şi să fie primit, pentru meritele sale, candidat de partid. Fiecare tînăr trebuie ajutat să înţeleagă că figura eroului unei cărţi iubite nu este un miraj, un ideal îndepărtat şi greu de atins, ci un exemplu viu pe care astăzi, în viaţa noastră nouă, entuziastă şi în plin mers înainte, orice om cu voinţă şi dragoste de popor îl poate urma, spre cinstea lui şi a patriei sale. Nu există efort care să fie prea greu, care să nu merite a fi realizat pentru a ajunge asemenea eroilor iubiţi. In ţara noastră sînt de acum zeci şi zeci de tineri fruntaşi în toate domeniile de activitate, care seamănă acestora. Şi vor fi din ce în ce mai mulţi.

Vor trece ani, tinerii de azi vor deveni oameni maturi şi încercaţi, dar ei nu vor uita niciodată chipurile eroilor dragi, care le-au luminat prin exemplul lor calea avîntată a tinereţii lor minunate.

Şcoală nouă în Nireş

Sînt 8 ani de cînd tînărul învăţător Carol Vass a fost trimis în satul Nireş, raionul Dej, să înveţe carte pe cei 90 de copii. Ajuns in sat, a căutat şcoala. I se arătase o clădire scundă, cu geamuri mici. Aici a făcut deschiderea anului şcolar. Inghesuiţi pe cele cîteva scaune, copiii ascultau cuminţi prima lecţie... Vass le-ar fi dat să scrie în clasă, dar acest lucru era neînchipuit de greu pe o asemenea înghesuială. Lumina pătrundea în încăpere atîta cît putea să se strecoare printre elevii care şedeau in picioare în faţa ferestrelor sau pe pervazuri. Mai tîrziu lucrurile s-au mai îmbunătăţit. Au fost închiriate cîteva case ale ţăranilor muncitori din sat. Sala nr. 1 era proprietatea lui Ştefan Chereches şi avea două geamuri cu laturile de 50 cm. Aici era o clasă. Altă sală a fost închiriată de la Pavel Füleki şi era la distanţă de 1 km. faţă de prima, iar a treia sală se afla în casa ţăranului muncitor Mihai Türi. Oamenii din sat erau mulţumiţi pentru că, oricum, copiii lor învăţau carte, ceea ce nu se întîmplase în anii dinainte de 1944.

Acum, la 1 septembrie 1955, s-a deschis în Nireş o şcoală nouă. Copiii care păşeau în clasa I priveau uimiţi clădirea impunătoare, avînd 19 săli de clasă, o sală mare de festivităţi, o sală pentru material didactic, grădiniţă, locuinţe pentru învăţători... În fiecare încăpere — sobă de teracotă, tablă nouă pentru scris, iar geamurile mari răspîndesc cu dărnicie lumina.

Pe coridorul lung copiii păşesc spre sala de festivităţi unde se va face deschiderea anului şcolar. Cei mici îşi închipuie poate că aşa a fost şcoala de cînd e lumea. Cei mai mari însă, din clasele ciclului II (în aceşti ani a luat fiinţă în Nireş şcoala elementară de 7 ani), nu pot să-şi stăpînească bucuria gîndindu-se la anii trecuţi cînd trebuiau să străbată kilometri de la o clasă la alta. În sala de festivităţi directorul şcolii elementare, tovarăşul Carol Vass, a rostit cîteva cuvinte pentru începutul anului şcolar, povestindu-le copiilor minunata istorie a acestei şcoli.

Pentru cei mici, din clasa I, povestea directorului pare un basm care începe cu „a fost odată". A fost odată o şcoală împrăştiată pe uliţele Nireşului... Astăzi Şcoala elementară de 7 ani din Nireş, cu două secţii — romînă şi maghiară — are 15 învăţători şi profesori, iar în sat nu mai există analfabeţi. În şcoală se cimentează frăţia de nezdruncinat între romîni şi maghiari.

În spaţioasa curte a şcolii cuprinsă între laturile clădirii se văd încă proaspete urmele muncii de construcţie, gropi, rămăşiţe de lemnărie. După planurile direcţiunii, în fund se va amenaja un teren de volei. Pe restul terenului se vor semăna flori şi se vor planta pomi. Peste cîţiva ani va fi aici un parc. Cu alte cuvinte, o şcoală modernă din toate punctele de vedere. Ea este una din zecile de şcoli noi din regiunea Cluj, un dar preţios pentru fiii ţăranilor muncitori.

V. SINGEREANU

Veşti de pe ogoarele patriei

Pentru recolta viitoare

Oamenii muncii de pe ogoare au început lupta pentru realizarea unei recolte bogate în anul viitor. Mecanizatorii execută acum arătura adîncă — lucrare principală în vederea însămînţărilor de toamnă şi a celor de primăvară.

In fotografie: la gospodăria de stat Aradul nou, regiunea Arad, se execută arături adînci. In medalion: inginerul Ioan Marinescu se interesează îndeaproape de felul cum lucrează mecanizatorii. „Tractorul merge bine; arătura are adîncimea potrivită — îi spune el tractoristului Bizău Ion. Lucrează mai departe tot aşa!"

Foto: AGERPRES

Împărţirea avansurilor

TÎRGU MUREŞ. — (De la corespondentul nostru).

Duminică, 4 septembrie a avut loc în şapte gospodării colective din raionul Sîngeorgiul de Pădure împărţirea avansurilor de 40%.

La Atid, membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" au trecut în revistă, cu acest prilej, rezultatele obţinute în cei trei ani care au trecut de la înfiinţarea gospodăriei. In aceşti trei ani numărul familiilor înscrise în gospodărie a crescut cu încă 84%. Tot în acest timp colectiviştii din Atid au construit o magazie pentru cereale, iar în prezent se află în construcţie încă una cu o capacitate de 20 vagoane. Colectiviştii din Atid dispun şi de maşini de semănat păioase, porumb, selectoare, prăşitoare etc. Ei au de asemenea un camion pe care l-au cumpărat în primăvara anului acesta.

In ciuda timpului neprielnic, colectiviştii din Atid au obţinut în acest an o recoltă medie de 1500 kg. grîu şi de 1300 kg. orz la ha. Primului căruia i s-a dat avansul de 40 la sută a fost Nicolae Szavai. El a primit pentru 664 zile-muncă pe care le-a făcut împreună cu cei 3 membri ai familiei sale, 1325 kg. grîu, 132 orz şi 1325 lei.

La culesul porumbului

Incet-încet, pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comuna Salcia, raionul Cujmir, porumbul a prins să îngălbenească. Apoi frunzele s-au uscat şi mai mult, iar ştiuleţii s-au întărit. Porumbul se copsese. Era numai bun de recoltat.

Colectiviştii n-au lăsat să treacă vreme. Dacă nu faci fiecare treabă la vremea ei, apoi încurci lucrurile şi cu greu le mai dai de capăt. Aşa că, acum cîteva zile, colectiviştii au început recoltatul porumbului. In scurt timp ei au reuşit să recolteze 8 hectare cu porumb. Elena Volodea, Ioan Varză, Ecaterina Bădiţă şi alţii au fost mereu în primele rînduri.

Recoltatul porumbului a început şi în alte locuri în regiune. Membrii gospodăriilor colective „16 Februarie" din Ciupercenii Vechi şi „S. M. Kirov" din Desa au recoltat şi ei însemnate suprafeţe de porumb.

Corespondent
T. POPESCU

119 vagoane porumb însilozat

Pe lîngă sectorul viticol, la gospodăria agricolă de stat din Floreşti, raionul Focşani, sectorul zootehnic cunoaşte o puternică dezvoltare. De pe urma creşterii animalelor gospodăria realizează însemnate venituri.

In vederea asigurării pentru iarnă a unor furaje cît mai bune, la această gospodărie de stat s-au însilozat, pînă acum cîteva zile, 119 vagoane de porumb siloz. Această cantitate de porumb siloz s-a recoltat de pe o suprafaţă de 45 hectare, ceea ce înseamnă că, în medie, de la fiecare hectar s-au obţinut 26.466 kg. porumb siloz.

La secţia din Precistanu, unde gospodăria are concentrate multe animale, s-au însilozat 30 vagoane de porumb siloz. Cantităţi însemnate s-au mai însilozat şi la secţiile din Petreşti şi Fort.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

Pregătiri...

La gospodăria agricolă de stat din comuna Stîlpu, raionul Buzău, treierişul păioaselor s-a terminat în întregime încă de acum cîtva timp.

Lupta pentru recolte îmbelşugate însă n-a încetat în gospodărie. Ea se desfăşoară, pe mai departe, la fel de aprig. Acum gospodăria se pregăteşte intens pentru însămînţările de toamnă. Tinerii mecanizatori pregătesc terenul. Pînă acum au fost executate arături pe o suprafaţă de peste 350 hectare. Tractoriştii Ion Văcaru, Grigore Magheru, Dumitru Necula şi alţii au obţinut realizări frumoase în această privinţă.

Odată cu pregătirile pentru campania agricolă de toamnă, în gospodărie se fac intense pregătiri şi pentru iarnă, mai ales la sectorul zootehnic. Asigurarea unei baze furajere abundente constituie o preocupare de seamă pentru muncitorii acestui sector. Pînă de curînd au fost însilozate 548 tone porumb furajer şi s-au înmagazinat mai bine de 1290 tone de lucernă. Acum se strînge cea de a treia recoltă de lucernă, din care a şi fost înmagazinată o cantitate însemnată.

Corespondent
ANTON ŞTEFAN

Cel mai bun tractorist

Dîrză a fost întrecerea dintre tractoriştii gospodăriei agricole de stat din Manasia, raionul Urziceni, în întîmpinarea zilei de 23 August. În gospodărie sînt mecanizatori destoinici şi niciunul nu se lasă întrecut de celălalt. La bilanţ însă s-a dovedit că utemistul Ioan Dumbravă a fost mai harnic decît toţi. El a reuşit ca în ziua de 23 August să îndeplinească sarcinile de producţie ce-i reveneau pe întreg anul în proporţie de 108 la sută. Totodată el a realizat şi o însemnată economie de piese şi combustibil.

Aceste succese, utemistul Ioan Dumbravă nu le-a obţinut uşor. Dimpotrivă, a muncit mult pentru ele. Cu cîtă atenţie şi-a organizat el munca, cîtă grijă şi preocupare a dovedit pentru întreţinerea tractorului, cît s-a străduit el să folosească întreaga capacitate de lucru a tractorului şi maşinilor agricole!

Dar toate strădaniile îi sînt răsplătite acum pe deplin. El deţine titlul de cel mai bun tractorist, el este fruntaşul gospodăriei.

Corespondent
ION DAMASCHIN

Experienţa noastră în domeniul ridicării calificării profesionale a tinerilor

În uzina noastră, cea mai mare parte dintre muncitori sînt tineri, dintre care unii au venit din şcolile profesionale cu o calificare medie şi în anumite cazuri chiar slabă. Dar, ajutaţi şi îndrumaţi îndeaproape de comunişti, de muncitorii vîrstnici, ei au ajuns în scurt timp să-şi însuşească cunoştinţe temeinice.

Cu cîteva luni în urmă, lipsa de cadre calificate în sectorul nostru de montaj constituia o problemă destul de grea a cărei rezolvare, trebuie să mărturisesc, cu greu o vedeam soluţionată. În urma propunerilor făcute în cadrul unor consfătuiri ale grupei sindicale, conducerea uzinei a hotărît să întărească sectorul montaj cu cadre bine calificate, care în scurt timp să se specializeze.

Ion Popa, şeful unei echipe de montaj, ca şi comuniştii Dumitru Georgescu şi Paraschiv Simion au reuşit într-un timp relativ scurt să contribuie la formarea cadrelor necesare pentru alcătuirea unei echipe bune de montaj. Lor li s-au alăturat şi alţi tovarăşi bine pregătiţi.

Cu aceasta însă, problema asigurării sectorului montaj cu cadrele necesare îndeplinirii planului nu era complect rezolvată. Nu am aşteptat să ne vină de undeva muncitori bine pregătiţi. Cu ajutorul comuniştilor, am trecut noi înşine la rezolvarea greutăţilor ce ne apăreau în cale. La propunerea muncitorilor din sector, conducerea uzinei a luat hotărîrea de a repartiza aci un număr mai mare de cadre tinere. Muncitorii vîrstnici i-au primit cu multă dragoste pe tinerii veniţi pentru calificare în sector.

Munca de creştere a nivelului calificării acestor tineri noi am început-o prin aplicarea iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la întreprinderea „21 Decembrie" din Capitală.

La această importantă acţiune, organizaţia U.T.M. a sectorului şi-a adus aportul. Ea a sprijinit întrecerea sub lozinca „experienţa muncitorilor cu o înaltă calificare trebuie să fie însuşită de toţi tinerii muncitori". Ajutat de comitetul U.T.M. pe întreprindere, biroul organizaţiei U.T.M. din sector, împreună cu comitetul sindical, au luptat pentru ca fiecare tînăr să-şi îmbogăţească permanent nivelul cunoştinţelor. Azi este bine cunoscut fiecărui tînăr din acest sector faptul că repartizarea tinerilor pe lîngă cei mai buni muncitori, ridicarea celor rămaşi în urmă la nivelul fruntaşilor dezvoltă şi întăreşte la tineri atitudinea socialistă faţă de muncă. Alături de comunişti, de muncitorii vîrstnici, comitetul organizaţiei de bază U. T. M. a dat o atenţie deosebită tinerilor veniţi de curînd în sector. După ce a cunoscut aplicaţiile, priceperea şi puterea de muncă a fiecăruia, organizaţia U.T.M. a sprijinit conducerea sectorului la realizarea unei juste repartizări a tinerilor pe lîngă muncitorii vîrstnici.

Rezultatele unei asemenea repartizări n-au întîrziat să se vadă. Primele rezultate ale unei munci atente de zi cu zi, cu oamenii, dădeau acum roade. Utemiştii Ion Pantorie care este îndrumat de tovarăşul Dumitru Farcaş, Constantin Taluca care este ajutat de tovarăşul Mihail Pîslaru şi mulţi alţi tineri fiind sprijiniţi de vîrstnici, au devenit într-un timp scurt cunoscători ai meseriei lor.

Un exemplu grăitor al ajutorării tinerilor este faptul că utemiştii Iosif Butoi, Vasile Creţu, Nicolae Boieru, care cu cîtva timp în urmă cu greu puteau să-şi realizeze sarcinile de plan, reuşesc acum nu numai să şi le îndeplinească, ci chiar să le depăşească în proporţie de 35—80 la sută.

Mobilizaţi şi îndrumaţi de organizaţia de bază U.T.M., tinerii din sectorul nostru au înţeles că însuşindu-şi tehnica înaintată, contribuie la realizarea planului şi prin aceasta la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale tuturor oamenilor muncii. În rîndul tineretului a crescut preocuparea faţă de munca întregului sector. Mulţi tineri care înainte lucrau cu mai puţin interes, au început să muncească acum mai bine dîndu-şi seama de răspunderea pe care o au în faţa colectivului. Ca urmare a acestui fapt, sectorul a început să înregistreze unele succese. Angajamentul pe care şi l-a luat este acum cu mult lăsat în urmă.

Sectorul montaj care cu trei luni în urmă era dotat cu puţine cadre calificate, a ajuns în felul acesta să fie o unitate puternică de producţie a întreprinderii noastre, capabilă să-şi depăşească cu regularitate sarcinile de plan datorită în mare parte avîntului şi iniţiativei cadrelor tinere. Pentru rezultatele obţinute în muncă în direcţia creşterii calificării — condiţie importantă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan — sectorul montaj a primit drapelul de sector fruntaş pe uzină.

Experienţa a dovedit că acţiunea de ridicare a nivelului cunoştinţelor profesionale al cadrelor tinere iniţiată de biroul organizaţiei U.T.M. din sectorul nostru este una dintre formele importante de participare a organizaţiei la îndeplinirea planului de producţie.

Folosind şi pe mai departe iniţiativa grupei sindicale nr. 19, noi vom reuşi să dăm în scurt timp uzinei noastre cadre bine pregătite, oameni care să prezinte garanţia că şi de aci înainte vom îndeplini cu succes sarcinile măreţe ce ne stau în faţă.

Ing. ION ROSENTHAL
şeful sectorului montaj de la I.M.S. Cîmpulung
regiunea Piteşti

Vatra Dornei — oraş al muncii şi staţiune de odihnă

Să ne cunoaştem patria!

Drumul de cale ferată spre Vatra Dornei şerpuieşte cîtva timp însoţind apele limpezi dar vijelioase ale Bistriţei — vestita cale a plutelor din patria noastră. Ici, colo, pe malul drept al rîului, defilează în fuga trenului ochiuri verzi de luncă unde se leagănă molcom frunzişurile de arini. Dincolo de cîmpii şi dealuri se profilează păduri de brazi seculari.

Lăsînd în urmă toate acestea, îndrăzneţul balaur de fier intră pe poarta unui orăşel aşezat la întretăierea celor două ape: Bistriţa şi Dorna. În zare se ivesc coşuri înalte de fabrici, clădiri albe ce sclipesc în bătaia razelor soarelui, acoperişurile roşii de ţiglă sau de tablă ale caselor, deasupra cărora se ridică majestuos un turn cu nelipsitul vestitor al vremii — ceasul.

Şi iată-ne, dragi cititori în Vatra Dornei — oraş al muncii şi staţiune de odihnă.

În zori de zi, peste piscuri înalte se aude cîntatul cocoşilor sălbateci, vestind răsăritul soarelui şi începutul unei noi zile de muncă rodnică. Cu pălăriile lor ţuguiate, plutaşii — aceşti neobosiţi călători pe apă, care vin din sus de Neagra ori Negrişoara, pe drumul apelor, stăpînind cu braţul lor vînjos saltul plutelor—îşi dau bineţe. Încărcătura preţioasă pe care o transportă aceştia este dusă pe apa Bistriţei, la vale, pentru a se opri la porţile combinatului forestier „Bernat Andrei" sau „Dorna Foresta". Aici, muncitorii şi tehnicienii, cu ajutorul noilor utilaje, transformă butucii în material de construcţii.

În oraş se găseşte şi o şcoală profesională de industrializare a lemnului, care în fiecare an dă noi şi noi cadre specializate în prelucrarea lemnului.

★

Dar Vatra Dornei nu este numai un oraş al muncii, ci şi al odihnei. Această frumoasă şi minunată staţiune de odihnă este astăzi un loc unde în fiecare an vin tot mai mulţi oameni ai muncii pentru a-şi îngriji sănătatea.

Vara este minunat aici. Aşezările pitoreşti abundă de culori împletite parcă de o mînă măiastră. Razele soarelui pătrund dis-de-dimineaţă în încăperile caselor de odihnă spunînd parcă oamenilor veniţi la odihnă:

— Bună dimineaţa!

Şi voioşi se scoală să petreacă o nouă zi, unii la băile de nămol sau la cele galvanizate, alţii la izvorul de ape minerale „23 August".

— Haideţi la plimbare, tovarăşi! vă aşteaptă parcul. În el găsiţi alei străjuite de copaci înalţi, umbroşi, pajiştea de un verde proaspăt, toate răspîndind un aer îmbătător, plin de sănătate. Hai tovarăşe Florea N. Sava contabil la gospodăria agricolă-colectivă din comuna Horia, regiunea Constanţa, şi dumneata, tovarăşe Iulică Dumitru, electrician la uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin şi toţi ceilalţi care aţi venit sau veţi mai veni în această localitate balneo-climaterică.

Întregul oraş freamătă de muncă, asemenea unei inimi clocotitoare. Şi cît de minunată, de binefăcătoare, este odihna! Cît, suflu nou, puternic ne dă cînd ne întoarcem la munca noastră! Merită, dragi cititori, să vizitaţi Vatra Dornei!

Corespondent
MIRCEA CRACIUN

Comunicat cu privire la cea de a 6-a sesiune a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-ştiinţifică

În luna august a.c. a avut loc la Bucureşti cea de a 6-a sesiune a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-ştiinţifică.

La sesiune au fost discutate problemele schimbului reciproc de realizări tehnico-ştiinţifice în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii şi ocrotirii sănătăţii.

În urma discuţiilor s-a adoptat o hotărîre, pe baza căreia Uniunea Sovietică va acorda ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie Republicii Populare Romîne prin trimiterea de specialişti sovietici pentru consultaţii în domeniul industriei petrolului, centralelor electrice, construcţiei de maşini şi transporturilor, precum şi prin transmiterea documentaţiei tehnice şi de proiectare pentru fabricarea cauciucului sintetic pe baza materiilor prime nealimentare, desenelor pentru producţia utilajelor necesare industriei petrolului, a tractoarelor, industriei construcţiilor navale, industriei constructoare de maşini şi altor ramuri ale industriei.

În acelaşi timp, Uniunea Sovietică va primi specialişti romîni care se vor documenta asupra mecanizării lucrărilor miniere, a realizărilor transportului feroviar, producţiei extractului de porumb şi a glucozei, celulozei sulfurice şi asupra problemelor depozitării produselor agricole.

La rîndul ei, Republica Populară Romînă va transmite Uniunii Sovietice documentaţia tehnică pentru fabricarea utilajelor folosite în industria electrotehnică, chimică, forestieră şi în alte ramuri ale industriei.

Un grup de specialişti sovietici se va documenta în Republica Populară Romînă asupra realizărilor tehnice din industrie, construcţii, transporturi, agricultură şi ocrotirea sănătăţii.

Lucrările celei de a 6-a sesiuni s-au desfăşurat într-o atmosferă de înţelegere reciprocă prietenească.

În cursul lucrărilor celei de a 6-a sesiuni a Comisiei, delegaţia sovietică a vizitat o serie de întreprinderi industriale şi instituţii cultural-educative din Republica Populară Romînă. (Agerpres)

Solii artei coreene la Craiova

Recent oamenii muncii din oraşul Craiova, au întîmpinat pe peronul gării pe solii artei tineretului coreean, ansamblul participant la cel de-al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia, care ne vizitează în prezent ţara.

În cursul dimineţii membrii ansamblului au vizitat fabrica „Electroputere" şi parcul din oraş, iar seara au dat un frumos spectacol la Teatrul Naţional, unde oamenii muncii din Craiova au avut ocazia să cunoască şi să aprecieze arta eroicului popor coreean.

Corespondent
TEOFIL SILVE

Utemistul Petre Bîrsan trebuie readus în mijlocul colectivului

Ușa se'rții ușor și un tînăr trecu încet pragul atelierului. Cu pași mărunți urcă una din treptele care duc spre dormitorul întreprinderii. Spre surprinderea lui îl găsi aci pe Teodor Barbălată, secretarul organizației de bază U.T.M.

Tînărul nostru nu aștepta această vizită și, trebuie să recunoaștem, nici n-o dorea. Cu siguranță secretarul îi va aminti și el că după masă e adunare, criticîndu-l că nu a venit ieri la munca voluntară și repetîndu-i pentru a nu știu cita oară că utemiștii atunci cînd spun ceva trebuie să-și respecte cuvîntul, că... Dar cîte nu-i în stare să-i spună secretarul. „De ce-i voi răspunde eu ?" — gîndea tînărul nostru.

— Ah, am găsit ! Ca de obicei : vin tovarășe secretar, se poate, vin cu siguranță".

— Te-ai gîndit bine ? — întrebă în cele din urmă secretarul.

— La ce să mă gîndesc ?

— Dacă poți să vii sau nu după masă la adunare ?

— Cum să nu, tovarășe secretar ? Se poate ? N-o să lipsesc ! Nu mai începe discuție, vin precis !

Vorbind, părea atît de mirat de parcă ar fi spus un lucru foarte normal, știut de toată lumea și pe care a fost nevoit acum să-l repete din nou.

— Și atît deci — urmă secretarul — ne-ai mai promis că vii și-am rămas doar cu promisiunea. Nu știu cînd o să înțelegi, măi Bîrsane, că utemiștii atunci cînd spun ceva trebuie să-și respecte cuvîntul că... Supărat, Petre Bîrsan — căci așa îl chema pe tînărul nostru — își lăsă capul în pămînt. O plictiseală care-l copleșea ori de cîte ori se găsea cîte unul care să-l critice, puse și acum stăpînire pe el. „Cît mai are de gînd secretarul să mă prelucreze ? — își zise în gînd. Și tocmai acum pică și el, cînd peste o oră trebuie să mă întîlnesc cu băieții la Orașul Stalin..."

În timp ce secretarul încerca în fel și chip să-i explice că la adunare se vor discuta probleme care interesează pe utemiști, că și el are dreptul și datoria în același timp să participe, Petre Bîrsan se gîndea cum să-și petreacă mai bine seara. „Mă duc să văd un film. Am auzit că la cinematograful „Popular" e unul grozav, tehnicolor. Dar, ce-mi trebuie film ? Mai bine merg cu frații la restaurant. Mai un vinișor, mai muzică, poate și un dans. Ce mai, distracție în toată legea. Cît despre adunare, las că se ține și fără mine".

...Și ce utemist de nădejde a fost Petre Bîrsan în urmă cu doi ani cînd era elev la Școala profesională metalurgică din Sibiu. Da, pe atunci dorea din tot sufletul să cinstească calitatea de utemist, se mîndrea cu aceasta. După ce a venit la fabrica de articole de tablă din Codlea, unde muncește și acum ca strungar, după ce a început să ia tot mai des drumul spre Orașul Stalin și mai ales după ce s-a împrietenit cu Vasile Ștefan, cu Badiu Caraiman și cu alții de teapa lor, lucrurile s-au schimbat. „Nu am timp pentru adunări ! Ce să caut la cercul politic ? La muncă voluntară pot merge tinerii și fără mine" — repetă el adeseori.

Cum poți spune cu atîta ușurință asemenea lucruri, tovarășe Bîrsan ? Ai uitat că statutul organizației noastre obligă pe fiecare utemist să participe la viața organizației de bază din care face parte, să asiste la adunări generale în mod regulat, să îndeplinească așa cum trebuie sarcinile încredințate ? Oare te mulțumești să porți un titlu de utemist pe care nu cauți să-l cinstești cu nimic ? Te simți bine, retras în colțișorul tău liniștit, în care nimeni nu a încercat să te tulbure ?

Utemistul Petre Bîrsan s-a înstrăinat de organizația de bază U.T.M., s-a rupt de colectiv, de tovarășii lui și s-a înhăitat cu niște derbedei care-l trag pe o pantă greșită. Vinovat pentru aceasta este de bună seamă în primul rînd el care, în loc să urmeze îndemnurile organizației, alunecă pe un drum greșit.

Vina însă pentru această situație are și colectivul din care face parte, organizația U.T.M. care nu s-a ocupat cu toată grija de el.

Cu Petre Bîrsan nu a vorbit nimeni pînă acum așa „de la suflet la suflet". Puțini utemiști din fabrică au căutat să înțeleagă de ce Petre Bîrsan s-a înstrăinat de ei. Nimeni nu s-a străduit să-i stimuleze mîndria că face parte din organizația noastră. Nimeni n-a făcut nimic pentru a-l smulge de lîngă acei tineri care mai curînd îl îndeamnă să-și irosească timpul liber la un pahar de vin, sau în alt chip, decît să-l atragă la o treabă folositoare, plăcută, care să-i îmbogățească mintea și sufletul.

Desigur, e mult mai comod pentru membrii comitetului U.T.M. să se ocupe numai de unii utemiști buni, „activi", uitînd cu totul de Bîrsan și de alți cîțiva ca el — pe care de mult l-a trecut în categoria celor „pasivi". Aceasta e o mare greșeală. Ea dovedește că activiștii utemiști de aici nu înțeleg un lucru principal: munca atentă cu fiecare tînăr în parte constituie o importantă datorie a fiecărei organizații de bază. Această sarcină decurge din însuși scopul organizației noastre chemată să ajute partidul în educația comunistă a tineretului. În această privință o uriașă importanță are participarea activă a fiecărui utemist la munca practică. Cu cît vor fi mai mulți utemiști și tineri antrenați în activitatea socială, cu atît va fi mai intensă activitatea fiecărei organizații de bază. Membrii comitetului U.T.M. din acest loc de muncă au căutat în mai multe rînduri să organizeze unele reuniuni tovărășești, să pună pe roate activitatea cultural-artistică, sportivă etc. Încercările lor nu dau însă rezultatele cele mai bune, deoarece nu se apropie de tineri, nu-i antrenează cu nădejde la muncă. Aici, și nu altundeva, trebuie căutate adevăratele cauze care-i fac pe utemiști ca Petre Bîrsan și alții să se îndepărteze de colectiv, să-și caute distracțiile în afară. Și tu, tovarășe Barbălată și tu, tovarășe Recaci și alți activiști utemiști de aici, nu ați căutat să găsiți calea spre sufletul acestui tînăr, deși aveați datoria s-o faceți. Ați trecut cu inima ușoară peste lipsurile lui, peste faptul că s-a retras într-un cerc care-l trage departe de noi. V-ați mulțumit să-l criticați uneori în adunările generale, iar în ultimul timp v-ați îndepărtat cu totul de el.

Organizația de bază U.T.M. din fabrică este chemată în primul rînd să-l ajute pe utemistul Bîrsan să-și găsească un loc în mijlocul colectivului. Încă nu este prilejul pierdut. Petre Bîrsan se poate îndrepta ! Da tovarășe Recaci, ca membru în comitetul U.T.M., ca responsabil al brigăzii de producție din care face parte și acest tînăr — bun de altfel în munca profesională — e necesar să înțelegi că Petre Bîrsan trebuie ajutat ca să se îndrepte. Ai să spui desigur din nou : „Nu se mai poate face nimic" — așa cum ai mai spus. Trebuie să înțelegi că niciodată nu-i prea tîrziu atunci cînd e vorba de îndreptarea unui tînăr. Ce puteți face ? Apropiați-vă cu căldură de el, stimulați-i mîndria că face parte din rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Printr-o prietenie adevărată îndemnați-l să-și părăsească anturajul în care a fost prins și care l-a îndemnat să se depărteze de voi, ajutați-l să devină sigur pe forțele lui, să se antreneze cu tot elanul celor 18 ani pe care-i are în munca obștească. O discuție caldă, prietenească este mai bună decît zece „critici oficiale" atunci cînd e vorba de îndreptarea unui tînăr. Faceți totul pentru ca utemistul Petre Bîrsan să fie readus în mijlocul colectivului vostru sănătos.

GEORGETA VASILIU

Recepție cu prilejul aniversării eliberării Bulgariei

La 9 septembrie, cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, S. D. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București a oferit o recepție la Casa Centrală a Armatei.

Au participat tovarășii : Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, P. Borilă, C. Pîrvulescu, J. Fazekaș, Constanța Crăciun, A. Bunaciu, Stelian Moraru, N. Cioroiu, M. Macavei, M. Roșianu, T. Rudenco, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, oameni ai științei și artei, militari.

A luat parte acad. M. B. Mitin, redactor șef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară !".

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres).

Depunerea unei coroane de către Ambasada Bulgariei la Monumentul Eroilor Sovietici

Cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de către Armata Sovietică, vineri dimineața, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, Stoian Pavlov, însoțit de membrii Ambasadei a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitate au luat parte tovarășii N. Cioroiu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, general maior St. Koștyal, Dionisie Ionescu, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Aurel Mălnășan, director în Ministerul Afacerilor Externe și alții.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

După depunerea coroanei, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria glorioșilor ostași sovietici căzuți în lupta pentru eliberarea popoarelor de sub jugul fascist.

Au mai depus jerbe de flori la Monumentul Eroilor Sovietici reprezentanți ai oamenilor muncii de naționalitate bulgară din R.P.R. (Agerpres)

O gală a filmului bulgar

Vineri după amiază, cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei, a avut loc la cinematograful Magheru din Capitală o gală a filmului bulgar, prezentată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Au luat parte M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, conducători ai instituțiilor centrale, ziariști, oameni de știință și cultură, numeroși oameni ai muncii.

A participat S. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

Au asistat atașați de presă și culturali ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Tov. Ion Mihai, director adjunct în Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a făcut prezentarea filmului „Drum neliniștit", o nouă realizare a studioului de filme artistice din Sofia.

A rulat apoi filmul „Drum neliniștit", care a fost primit cu căldură de asistență.

(Agerpres)

Cultură fizică și sport

Concurenții la tir în formă bună

Înainte de începerea campionatelor europene de tir, participanții la această importantă întrecere internațională își desăvîrșesc pregătirile în concursul pentru insigna de maestru trăgător care în același timp are ca scop verificarea materialului și acomodarea cu instalațiile poligonului Tunari. În prima zi concurenții și-au verificat posibilitățile în probele de armă liberă calibru redus, pistol viteză și talere. Rezultatele înregistrate sînt o dovadă că întrecerile campionatelor europene se vor desfășura la un înalt nivel tehnic, iar lupta pentru victorie va fi foarte spectaculoasă.

În proba de armă liberă calibru redus (40 focuri) — poziția culcat, un număr de 29 participanți au îndeplinit standardul (395) pentru cucerirea insignei. Cele mai bune rezultate au fost realizate de B. Jez (R.P.F. Iugoslavia) 399 puncte din 400 posibile, A. Kvisberg (Suedia) 399, G. Wahlo, (Suedia) 399. A. Wiberg (Suedia) 399, U. Berg (Suedia) 399, O. Hnnien (Finlanda) 399. I. Nordquist (Finlanda) 399, S. Kubs (R.P. Ungară) 398, I. Mazoyer (Franța) 398, D. Pereberin (U.R.S.S.) 397, St. Popescu (R.P.R.) 396, A. Neagu (R.P.R.) 396 și alții.

În cadrul aceleiași probe la poziția genunchi, 31 de concurenți au întrecut standardul (298) cerut. Rezultatul cel mai valoros a fost realizat de reprezentantul R.P.R. H. Herșcovici cu 394 din 400 posibile urmat de A. Kvisberg (Suedia) 393, P. Peremotin (U.R.S.S.) 393, V. Golovin (U.R.S.S.) 392, A. Hollenstein (Elveția) 391, A. Bogdanov (U.R.S.S.) 391, B. Jez (R.P.F. Iugoslavia) 390, M. Toader (R.P.R.) 388. I. Cuk (R.P.F. Iugoslavia) cu 387. La poziția picioare (barem 368), numărul celor care au obținut insigna este de 30 printre care I. Nordquist (Finlanda) 385, I. Mazoyer (Franța) 383, Berg (Suedia) 382, Borisov (U.R.S.S.) 397 și alții.

În proba de talere insigna de maestru trăgător a fost cucerită de 11 concurenți (standard 47). Iată clasamentul participanților cu cele mai bune rezultate: R. Jack (Germania) 49, Smelezyncscki (Polonia) 49, G. Bumb (R.P.R.) 48, F. Capek (R. Cehoslovacă) 48, N. Burdenko (U.R.S.S.) 48, B. Malmgrem (Suedia) 48, W. Wolny (R. P. Polonă) 48, E. Gehman (Germania) 47, N. Moghilevschi (U.R.S.S.) 47. K. Kisz (R. P. Polonă) 47, I. Treibal (R. Cehoslovacă) 47.

In proba de pistol viteză (barem 60/570) 19 concurenți au cucerit insignele de maestru trăgător. Trăgătorul maghiar S. Kun a realizat cel mai valoros rezultat : 60/587. Au mai cucerit insigne trăgătorii N. Kalinicenko (U.R.S.S.) 60/585 ; D. Frolov (U.R.S.S.) 60/583; M. Dochiliță (R.P.R.) 60/577 ; Gh. Lichiardopol (R.P.R.) 60/575 ; A. Grewin (Suedia) 60/571 și alții.

Astăzi concursurile pentru insignă continuă după următorul program : armă militară 3x20 focuri ; talere din turn și cerb alergător.

Academicianul profesor ȘTEFAN VENCOV

În ziua de 8 septembrie 1955 s-a stins din viață în R.D.G., unde lua parte la „Zilele Păcii" organizate de Comitetul German al Păcii, acad. prof. Ștefan Vencov.

Prin moartea acad. prof. Ștefan Vencov, știința fizicii din țara noastră, Academia R.P.R. și învățămîntul superior au suferit o grea și dureroasă pierdere.

Născut la 17 noiembrie 1899 în orașul Buzău, acad. prof. Ștefan Vencov și-a făcut studiile universitare la București, absolvindu-le în 1922.

După ce și-a susținut teza de doctorat cu mare succes, a lucrat mai mulți ani în domeniul spectroscopiei la Universitatea din București și apoi la Institutul Politehnic din București.

În 1947 a fost chemat ca profesor-șef de catedră, conducător al Laboratorului de fizică al Institutului Politehnic.

De la înființarea Institutului de fizică al Academiei R.P.R. a condus o serie de lucrări din domeniul spectroscopiei și al electroopticei, strîns legate de nevoile țării, și care au deschis perspectivele unor noi cercetări în acest domeniu .

Seriozitatea și modestia sa, cît și bogata sa activitate științifică pe care a depus-o au determinat în anul 1951 numirea sa ca rector al Institutului Politehnic.

Valoarea activității sale științifice a fost recunoscută prin alegerea sa ca membru corespondent al Academiei R.P.R. în 1949 și apoi ca membru activ în 1952.

Datorită activității sale științifice deosebite a fost ales membru în Prezidiul Academiei R.P.R., primind și sarcina conducerii Secretariatului Științific al Academiei R.P.R., muncă pe care a desfășurat-o mai mulți ani.

Singur sau în colaborare cu alți cercetători, el este autorul a numeroase lucrări originale științifice care au fost publicate în diferite reviste de specialitate din țară și străinătate. Cea mai mare parte a lucrărilor sale se referă la probleme din domeniul opticii.

S-a preocupat în deosebi de studierea diferitelor moduri de excitații și de descompunere ale moleculei de hidrogen, analizînd spectrele caracteristice care se produc.

El a izbutit să arate legătura între spectrul secundar și cel continuu al moleculei de hidrogen.

Într-o lucrare de ansamblu, acad. Ștefan Vencov a analizat evoluția diferitelor spectre ale hidrogenului, stabilind rolul ce-l pot avea procesele secundare în funcție de variația curentului electronic și de presiunea gazului.

Urmărind stabilirea unor metode de analize spectroscopice sensibile, acad. Ștefan Vencov a reușit să stabilească pentru prima oară, că în anumite condițiuni experimentale, descărcarea fără electrozi, deși disociază molecula, este totuși metoda cea mai indicată.

Preocupat permanent de legarea teoriei de practică, acad. Ștefan Vencov a întreprins cercetări prin metoda fotometriei fotografice pentru înlocuirea cuarțului în cercetări spectroscopice în ultraviolet.

Sînt de asemenea merituoase lucrările sale asupra spectrelor de absorbție ale unei serii de molecule organice poliatomice, precum și cercetările asupra formelor moleculelor.

Acad. Ștefan Vencov a fost întotdeauna alături de năzuințele poporului. Democrat convins, el a fost unul dintre semnatarii memoriului din 1944 pentru încetarea războiului criminal împotriva Uniunii Sovietice.

După eliberarea țării, paralel cu activitatea sa științifică și didactică, acad. Ștefan Vencov a desfășurat o bogată și susținută activitate pe tărîm obștesc, fiind ales și deputat în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne.

Participant activ la lupta pentru pace, pe care oamenii de știință din patria noastră o duc împreună cu întregul popor, acad. Ștefan Vencov a fost ales în forul de conducere al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Pentru multilaterala și merituoasa sa activitate, acad. Ștefan Vencov a fost distins cu numeroase ordine ale Republicii Populare Romîne.

Numele acad. Ștefan Vencov, care prin munca sa neobosită de peste 30 de ani a contribuit la dezvoltarea științei fizice din patria noastră și la îndrumarea a numeroase promoții de fizicieni, se înscrie pentru totdeauna în cartea de aur a celor care și-au închinat viața pentru progresul științei, slujind cauza construirii socialismului și a păcii.

Prezidiul Academiei R.P.R.
Ministerul Învățămîntului
Institutul Politehnic din București
Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale

Prezidiul Marii Adunări Naționale anunță cu adîncă durere încetarea din viață a academicianului profesor Ștefan Vencov, deputat în Marea Adunare Națională.

Din partea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. anunță cu adîncă durere încetarea din viață a acad. prof. Ștefan Vencov, membru al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Certificat de deces al acad. prof. Ștefan Vencov

Numele : VENCOV
Pronumele : ȘTEFAN
Data morții : 8 septembrie 1955
Locul unde a murit : spitalul Küchwald Karl-Marx-Stadt (R.D.G.).
Boala : hipertensiune.
Cauza morții : apoplexie.
Karl-Marx-Stadt 8 septembrie 1955.
Dr. Fuchs — medic primar.
Dr. Lobel — medic șef al clinicii chirurgicale a spitalului Küchwald.

★

Vineri după amiază a sosit la București avionul care a adus de la Berlin sicriul cu corpul neînsuflețit al academicianului Ștefan Vencov.

Pe aeroportul Băneasa erau de față membri ai Prezidiului Academiei R.P.R., membrii comisiei de organizare a funeraliilor defunctului, numeroși academicieni, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, lucrători din cadrul institutelor de cercetări științifice din Capitală, membri ai familiei defunctului.

A fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București și alți membri ai ambasadei.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al academicianului Ștefan Vencov a fost depus în aula Academiei R. P. R.

★

Comisia pentru organizarea funeraliilor academicianului Ștefan Vencov comunică:

Sicriul cu corpul neînsuflețit al academicianului Ștefan Vencov a fost depus în sala Academiei R.P.R. din Calea Victoriei nr. 125.

Pentru a-și lua rămas bun de la academicianul Ștefan Vencov, oamenii muncii vor avea accesul în ziua de 10 septembrie 1955 între orele 9—14 a.m.

Ceremonia funebră se va desfășura în ziua de 10 septembrie 1955 orele 14 la Academia R.P.R., iar înhumarea în aceeași zi la orele 15.30 la Cimitirul Civil Ghencea.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Între 31 august și 7 septembrie 1955 a avut loc la București cea de a 2-a sesiune a Comisiei Mixte romîno-iugoslave, instituită prin Acordul încheiat la 11 septembrie 1953, între Guvernul Republicii Populare Romîne și Guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Comisia Mixtă a analizat munca împuternicitilor celor două părți în perioada scursă de la ultima sesiune a Comisiei, care a avut loc în decembrie 1954 la Novi Sad.

Totodată, pe baza propunerilor făcute în sesiunea anterioară a Comisiei, aprobate de cele două Guverne, a fost semnat un Protocol pentru completarea și modificarea unor prevederi din acord.

În Procesul Verbal comun încheiat între cele două părți ale Comisiei Mixte se constată că lucrările Comisiei s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și de muncă constructivă.

★

Vineri, la amiază a sosit în Capitală Veikko Vennamo, ministrul Finanțelor din Finlanda, împreună cu soția, care ne vizitează țara la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Pe aeroportul Băneasa oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R., Octav Livezeanu și alții.

A fost de față Matti Pyykö, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei la București.

★

La invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, vineri după amiază au sosit în Capitală Richard Zankner, secretar al Comitetului Păcii din R. D. Germană, și Erna Weise, corepetitoare la Opera de Stat din Berlin. Oaspeții germani își vor petrece concediul de odihnă în țara noastră în cadrul Vacanțelor Păcii.

(Agerpres).

PE NAVA-ȘCOALĂ „MIRCEA"

De fiecare dată cînd la bordul navei-școală „Mircea" vin matrozii din noul contingent, ei sînt nespus de impresionați de tot ce văd aici. Nava albă ca o lebădă uriașă, cu silueta-i zveltă, catargele ce se înalță spre cer asemenea unor sulițî impunătoare, velele uriașe, mulțimea de aparate complexe și mecanisme dintre cele mai moderne — toate acestea sînt lucruri noi, necunoscute de ei pînă atunci.

Matrozii și cartnicii din echipaj, cu ani mulți de ambarcare pînă acum, întîmpină în fiecare an pe recruți cu voie bună și bucurie, așa cum cere tradiția marinărească.

Fiecare dintre cei noi este curios să cunoască nava, s-o viziteze cît mai repede. Fiecare umblă pe teugă, prin cazărmi și cabine, prin compartimentele de sub punte, cercetează orice ungher sau încăpere. Rînd pe rînd, recruții fac cunoștință cu serviciul ce se execută la bord, cu felul de trai al echipajului, într-un cuvînt, ei încep să se familiarizeze cu frumoasa, dar pretențioasa viață de marinar. Și încet, încet ei se obișnuiesc să deslușească tainele fiecărui semnal meșteșugit de goarnă sau siflee ce vestește începutul sau sfîrșitul unei activități pe navă : deșteptarea, adunarea, curățenia, masa sau stingerea.

Un timp, largul mării rămîne totuși o enigmă pentru mulți dintre ei. Cum o să fie în larg ? Oare vom avea „răul de mare" ? Iată întrebări care așteaptă răspuns de la toți cei care încă nu au primit botezul mării.

Marinar de frunte

Toate aceste sentimente le-a încercat și cartnicul major Bugeac Valentin, venit în marină dintr-un sat de pe malurile Dunării.

Primul său contact cu marea nu a fost chiar atît de plăcut. In ziua primului marș în larg, marea era ondulată de o puternică hulă. Nava sălta asemenea unei coji de nucă înfundîndu-și în golurile dintre valuri cînd prova, cînd pupa. Simptomele neplăcute ale „răului de mare" nu au întîrziat. Simțea tînărul Bugeac cum îi vîjîie capul, iar puntea unduia parcă și ea asemenea valurilor. Tînărul marinar era stăpînit de o greață cumplită. Stătea rezemat de balustradă și aștepta parcă să ajungă cît mai repede pe uscat.

Un bătrîn marinar — boțmanul șef al navei — l-a observat. „Viața pe mare — i-a spus el — cere marinarului multe. El trebuie să fie dîrz, rezistent, curajos și perseverent. Numai așa va fi în stare să biruie greutățile vieții în larg". Aceste cuvinte i s-au întipărit adînc în minte. Cu gîndul la ele treptat, treptat, Bugeac s-a obișnuit și cu „răul de mare". Acum nu-l mai sperie nici vuietul vîntului, nici valurile năprasnice. Parcă de cînd e pe lume a trăit numai pe mare !

A învățat specialitatea de gabier — marinar care la o înălțime de peste 40 de metri deasupra mării, manevrează velele uriașe pînze de formă trapezoidală și triunghiulară pe care le umflă vîntul făcînd astfel ca nava să se deplaseze pe suprafața apei. Pentru aceasta a trebuit să se obișnuiască cu înălțimile, să se cațere de zeci și sute de ori în arboradă, să învețe rostul fiecărei parîme, fiecărei vele, fiecărui palanc sau inel, rostul tuturor sculelor cu care lucrează gabierii.

Cu timpul, Bugeac a început însă să se descurce tot mai bine în tainele marinăriei. Tocmai de aceea a și fost avansat în grad și distins cu semnul onorific „Marinar de frunte".

Acum, cartnicul major Bugeac Valentin, utemist, comandant de post de lupte fruntaș, se poate mîndri cu subordonații la fel de bine pregătiți ca și el. Exemplul personal al comandantului lor a ajutat pentru matrozii majori Moise Nicolaie, Neacșu Gheorghe și Dumitru Nicolaie o pildă demnă de urmat. In curînd și pe pieptul lor va străluci insigna de „Marinar fruntaș" !

Cel mai vîrstnic marinar

După lunga drumeție pe mare, nava se înapoiază în port.

Soneriile împrăștie peste tot un țîrîit strident : începe manevra de acostare.

La prova, boțmanii au intrat în acțiune. Printre ei se distinge cu ușurință statura unui marinar, care dă ordine scurte și precise. Din cînd în cînd, el se întoarce cu fața spre comandă, apoi din nou spre locul unde se execută manevra. Este boțmanul șef sau gospodarul navei, cum i se mai spune. Și ce gospodar ! Fruntaș pe toată flota. Aceasta o dovedește și aspectul exterior al navei, curățenia și ordinea perfectă ce domnește pe bord.

O viață de om n-a simțit micimanul Miu Vasile sub picioare decît marea — cînd liniștită ca o oglindă, cînd spumegînd. De mai bine de 30 de ani, el își petrece timpul pe mare.

A apucat și vremurile vitregi de tristă amintire cînd salamastra udă lăsa urme purpurii pe spinarea matrozului, iar ofițerii — feciori de bani gata — erau mai pricepuți la rummy și poker decît în ale marinăriei. Această perioadă, care acum pare un vis urît al vieții sale, este de mult trecută.

Cîte promoții de elevi ce s-au perindat pe această navă nu l-au avut instructor, pe cîți nu i-a învățat manevra bărcii și șalupei, calcularea poziției navei, cunoașterea constelațiilor ! Cîți dintre aceștia nu sînt azi comandanți de nave sau de unități de luptă ? Chiar comandantul actual al bricului „Mircea" i-a fost cu ani în urmă elev.

Elevii marinari

E impresionantă liniștea ce domnește peste tot în această dimineață de vară. Doar clipocitul leneș al valurilor mici, stîrnite de o briză blîndă și caldă, se aude din cînd în cînd. In rada portului, nava-școală „Mircea" se leagănă domol. Dar deodată acordurile melodice ale goarnei, țîrîitul soneriei și trilul argintiu al sifleei sparg liniștea odihnitoare a dimineții. A sunat deșteptarea ! În pincioasul navei se iscă o forfotă neobișnuită. Tinerii marinari se dau în grabă jos din hamace, le string cu îndemînare și le pun pe punte la învîoare. Unul după altul, ei se cațără pe catarge. Acestea, înnegrite de uniformele marinarilor, par niște ciorchine uriașe. Sînt elevii Școlii superioare de marină care mîine vor fi ambarcați pe navele marinei noastre. Acum aici pe navă, e aplică în practică teoria învățată la școală.

Un marinar scund și blond, cu mișcări agere, s-a cățărat, cît ai clipi din ochi, tocmai în vîrful catargului, cale de 44 de metri. Este elevul matroz Chișcă Constantin, secretarul organizației de bază U.T.M., fruntaș la învățătură. El a încheiat anul cu calificativul general de „foarte bine", fapt pentru care a fost distins cu semnul onorific „Marinar de frunte".

Nu peste mult timp, adunat pe dunetă, echipajul trăiește momentul solemn al ridicării pavilionului — simbol al gloriei și onoarei marinarului.

Așa începe fiecare zi de muncă pe navă. Pe urmă, începe programul de pregătire militară. La timonă sau în camera de navigație, în arboradă sau la stația de radiotelegrafie, în compartimentul mașinilor sau cu pavilioanele de semnalizare, elevii Oprescu Cornel, Andreescu Cezar, Ursu Mircea, Iancu Costel, Nițulescu Ion, la fel ca și toți ceilalți elevi, matrozi și cartnici din marina noastră militară, acumulează zi de zi noi cunoștințe prețioase. Zi de zi, crește măiestria lor militară, zi de zi ei învață să devină oameni mai curajoși, mai pricepuți, adevărați marinari.

Cartnic
PAUL RAIHIMBACH

Deosebit de plăcut își petrec timpul liber marinarii din flota noastră maritimă militară. Fotografia noastră redă doar un singur aspect : șahiștii își dispută dîrzi întietatea.

Tratativele de la Moscova între delegațiile guvernamentale ale U. R. S. S. și R. F. Germane

MOSCOVA 9 (Agerpres).—TASS transmite: La 9 septembrie, ora 11, au început la Moscova tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane.

Tratativele au loc din inițiativa Uniunii Sovietice care, în nota ei din 7 iunie a propus normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R.F.G. și examinarea în acest scop a problemei privind stabilirea de relații diplomatice și comerciale între cele două state.

Din partea Uniunii Sovietice la tratative participă: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. (conducătorul delegației), N. S. Hrușciov, membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior, V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea Republicii Federale Germane la tratative participă: Cancelarul federal dr. K. Adenauer (conducătorul delegației), dr. H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe, dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al cancelariei cancelarului federal, ambasadorul dr. H. Blankenhorn, dr. W. Grewe, director de minister, dr. G. Reinhardt, conducătorul secției de economie externă din Ministerul Economiei, dr. H. von Scherpenberg, conducătorul secției de politică comercială din ministerul Afacerilor Externe, dr. H. von Trutzschler, conducătorul secției culturale din Ministerul Afacerilor Externe, ambasadorul V. von Eckardt, dr. E. Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, dr. von Walter, trimis, dr. U. Müller, director de minister, dr. K. Koch.

La tratative participă de asemenea K. Arnold, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundesratului, prim-ministru al landului Renania de nord Westfalia, K. G. Kiesinger, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundestagului și K. Schmidt, vice-președinte al acestei comisii.

Tratativele au început printr-un cuvînt de deschidere rostit de N. A. Bulganin.

Apoi cancelarul federal dr. K. Adenauer a făcut o declarație.

Cuvîntul de deschidere al tovarășului N. A. Bulganin

Domnule cancelar, domnilor,

În numele guvernului sovietic, vă salut în capitala Uniunii Sovietice — Moscova, pe dumneavoastră, domnule cancelar, și delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane.

Tratativele noastre care încep astăzi, au fost precedate de un schimb de note între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Federale Germane. După cum știți, guvernul sovietic a adresat guvernului Republicii Federale Germane propunerea de a discuta problema stabilirii de relații diplomatice și comerciale directe, precum și de relații culturale între țările noastre.

Guvernul sovietic a pornit de la faptul că stabilirea unor relații normale între țările noastre corespunde atît intereselor Uniunii Sovietice, cît și celor ale Republicii Federale Germane. O astfel de normalizare a relațiilor corespunde sarcinii consolidării păcii în Europa și micșorării încordării în relațiile internaționale, și cele două țări ale noastre nu pot să nu fie vital interesate în aceasta.

În cele două războaie mondiale popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei au dat cele mai multe jertfe și au avut cele mai grele pierderi materiale. Urmările uriașelor distrugeri pricinuite de ultimul război mondial nu au fost înlăturate nici pînă acum. Și mai grele au fost pierderile suferite de milioanele de familii sovietice, care în urma criminalei aventuri războinice a cotropitorilor hitleriști, le-au pierit cei apropiați. De pe urma acestei aventuri au avut de suferit și milioane de familii germane. Aceste pierderi sînt ireparabile.

Istoria arată în mod convingător că perioadele de vrajbă și lipsă de relații au adus celor două popoare numai lipsuri și nenorociri. Și că, dimpotrivă, popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei au avut totdeauna mult de folosit de pe urma relațiilor bune și a colaborării între ele.

În stabilirea unor relații normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temeiurile să manifeste îngrijorare în legătură cu planurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrajbă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel care poartă în sine primejdia unui nou război și ale diferitelor agresiuni nu pot contribui la întărirea securității popoarelor Europei. De aceea, cine tinde spre consolidarea păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Stabilirea unor relații normale, bazate pe încredere și respectarea intereselor reciproce, ar înlătura piedicile din calea colaborării pașnice între țările noastre și ar contribui în felul acesta la întărirea securității popoarelor europene.

În ciuda pierderilor și a distrugerilor grele, pe care le-a avut de suferit în ultimul război, poporul sovietic nu nutrește sentimente rele față de poporul german. Acest lucru este dovedit, mai ales, de faptul că între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană s-au statornicit relații bune, prietenești, care se dezvoltă și se întăresc, bazîndu-se pe principiile egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne.

Guvernul sovietic în măsura în care aceasta depinde de el, ar dori să aibe relații bune cu Republica Federală Germană.

Sîntem de părere că nu trebuie să existe piedici în calea stabilirii unor asemenea relații dacă se ține seama de interesele popoarelor Uniunii Sovietice și Germaniei precum și de interesele menținerii păcii în Europa.

Este îndeobște cunoscut că conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a contribuit la destinderea încordării internaționale. În momentul de față s-au îmbunătățit posibilitățile pentru o apropiere între state, pentru stabilirea încrederii necesare între ele. Firește că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

După cum se știe, guvernul sovietic s-a declarat de acord să se procedeze aici la un schimb de păreri în problema restabilirii unității Germaniei. Totodată nu se poate să nu se țină seama de piedicile serioase create în calea acestui lucru după intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, în baza cărora Republica Federală Germană a intrat în grupările militare cunoscute și în baza cărora se efectuează remilitarizarea Germaniei occidentale. În afară de aceasta trebuie subliniat următoarele: guvernul sovietic a recunoscut întotdeauna că rezolvarea problemei reunificării Germaniei este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși și este necesar în același timp să se țină seama de condițiile reale care s-au creat odată cu existența Republicii Federale Germane și Republicii Democrate Germane și că rezolvarea acestei importante sarcini trebuie să fie conformă acordurilor internaționale corespunzătoare prevăzînd asigurarea păcii și securității europene.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne adeptă convenirii cît mai grabnice asupra restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Guvernul sovietic își exprimă speranța că stabilirea de relații diplomatice și a altor relații între Uniunea Sovietică și R.F.G. va contribui la rezolvarea problemelor nereglementate în care sînt interesate cele două țări. Nu se poate trece cu vederea nici faptul că lipsa unor relații normale între țările noastre creează greutăți în plus în rezolvarea principalei probleme naționale a poporului german: restabilirea unității unui stat german democrat.

Pornind de la cele spuse, guvernul sovietic propune să se stabilească relații diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și să se realizeze un acord pentru instituirea unei ambasade a U.R.S.S. la Bonn și a unei ambasade a R.F.G. la Moscova, precum și pentru schimb de ambasadori.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și în această problemă. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilități de a-l pune pe o bază trainică în avantajul reciproc, atît al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se poate realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproc avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare pe termen lung.

Guvernul sovietic consideră de asemenea că stabilirea și dezvoltarea colaborării științifice, culturale și tehnice între U.R.S.S. și R.F.G. ar corespunde intereselor popoarelor noastre. Ar fi util să se organizeze schimburi de delegații de reprezentanți ai industriei, agriculturii, comerțului, științei și culturii din cele două țări, precum și schimburi de delegații sportive și de turiști.

Acestea sînt problemele pe care am dori să le discutăm în cursul actualelor tratative. Exprimînd aceste considerente, pornim de la faptul că în cadrul schimbului de note, guvernul R.F.G. s-a declarat la rîndul său de acord să discute problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între țările noastre, precum și chestiunile legate de aceasta.

În încheiere, îngăduiți-mi să-mi exprim speranța că tratativele noastre vor duce la rezultate rodnice, la normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană în interesul popoarelor noastre, în interesul întăririi păcii și securității în Europa.

Declarația lui K. Adenauer

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcuta îndatorire de oaspete, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru toată ospitalitatea cu care ne primiți aici.

Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima întîlnire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci după numeroase evenimente care au generat și menținut un sentiment de izolare și înstrăinare. Iată de ce îmi dau seama de asemenea ce greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt totuși necesare. Sîntem vecini chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — poate fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe care se poate începe și duce aceste tratative. Aceasta este poziția sincerității depline. Vă rog să mă credeți, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, că am venit aici cu intenția cinstită de a duce tratative în mod sincer. Așa dar, deși aceasta se poate să fie doar un început — să sperăm că este începutul unui schimb rodnic și permanent de păreri — îngăduiți-ne totuși să încercăm să trecem de la bun început la fondul chestiunii. Consider ca prima mea sarcină este să vă expun poziția fundamentală care determină linia politică a poporului german și a guvernului său, precum și forțele motrice, motivele, și obiectivele finale care ne călăuzesc.

Cel mai prețios bun pe care trebuie să-l apere toți germanii este pacea. Știm prea bine cît de mult au suferit în ultimul război îndeosebi popoarele sovietic și german și de aceea consider că voi găsi înțelegere cînd vă spun că în conștiința tuturor s-a întipărit adînc oroarea față de distrugerile războiului modern, de moartea a milioane de oameni, de nimicirea averilor, de distrugerea orașelor și satelor. În afară de aceasta în Germania se știe de asemenea că succesele obținute de științele naturale și de tehnică în domeniul dezintegrării atomului și în domeniile înrudite, au dat omului mijloace de exterminare la care nu ne putem gîndi fără a ne cutremura. Și în sfîrșit, în Germania toți știu că prin poziția sa geografică țara noastră ar fi expusă unei primejdii deosebite în cazul unui conflict armat. De aceea nu veți găsi pe nimeni în Germania — nu numai din rîndul personalităților politice, de răspundere dar nici din rîndurile întregii populații — care să admită, fie și pe departe, ideea că războiul ar putea să rezolve indiferent care din marile probleme politice, care își așteaptă soluționarea. Și în inimile germanilor este puternică și adîncă năzuința arzătoare care a cuprins omenirea ca războiul, datorită monstruozității sale, să fie abolit de la sine. Trebuie găsite mijloace noi pentru rezolvarea litigiilor și conflictelor, mijloace care să se bazeze pe un sentiment internațional de solidaritate și pe colaborare internațională. Aceasta este cea mai nobilă sarcină care trebuie rezolvată de oamenii de stat ai zilelor noastre. Toate acestea nu sînt pentru noi numai vise sau teorii. Ori de cîte ori guvernului meu i s-a ivit în politica sa posibilitatea de a acționa în felul acesta, el a făcut-o. Îmi permit [illegible] cială Republica Federală și-a asumat obligația de a renunța la folosirea forței. În afară de aceasta, pot să vă amintesc că prin tratatele defensive încheiate Republica Federală a renunțat de bună voie la producerea de arme atomice, biologice și chimice.

Dar pentru ca pacea să fie [illegible], ea nu trebuie amenințată, ea trebuie asigurată. Elementul tragic al actualei situații internaționale este că nici un stat nu se află într-o lume pe care și-au pus pecetea marile probleme ale relațiilor dintre Est și Vest. Dacă în această situație am aderat la o organizație mai mare de state, în special prin crearea Uniunii Europei occidentale și prin intrarea noastră în pactul Atlanticului de nord, factorul hotărîtor a fost exclusiv dorința noastră de a întări pacea. Niciodată și pentru nici un motiv nu a avut vreun rol ideea că această organizație occidentală poate fi folosită ca mijloc de agresiune. Prin structura lor, aceste două tratate nu pot servi ca mijloc de agresiune.

În afară de aceasta, tratatul cu privire la crearea Uniunii Europei occidentale cuprinde clauze care prevăd sancțiuni atît de eficace pentru tendințele agresive încît acestea din urmă sînt de fapt excluse cu desăvîrșire. Consider că aceste clauze sînt atît de importante încît, încă acum cîțiva ani, am arătat că ele conțin elemente ale unui sistem de securitate care ar putea eventual să fie aplicate pe scară mai largă și care ar putea să contribuie pe deplin la crearea unui sistem mai larg de securitate. Am în vedere în această privință renunțarea de a recurge la forță, pe care am menționat-o, privarea agresorului de drepturile de ajutor, obligația de a acorda ajutor țării supuse agresiunii precum și limitarea armamentelor și controlul asupra lor, pe care ne-am obligat să le înfăptuim în baza tratatului amintit. Indiferent cînd ar fi îndeplinite condițiile care să permită crearea unui sistem de securitate de natura celui [illegible] dintre est și vest, Republica Federală nu va refuza să participe la el.

În nota dvs. din 7 iunie, prin care ne-ați adresat invitația, dvs. domnule președinte al Consiliului de Miniștri ați subliniat ca idee fundamentală „normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană". Cred că prin aceasta dvs. ați rezumat ceea ce dorim și noi în [illegible] pace, securitate, colaborare economică și evitarea încordării și, de aceea, este desigur just ceea ce spuneți în nota dvs. că „interesele păcii și securității europene, la fel ca și interesele naționale ale popoarelor sovietic și german, cer" această normalizare.

Ce se poate face deci pentru a pune bazele normalizării acestor relații? Nu cred că este suficient să se interzică războiul, să se creeze un sistem de securitate și să se stabilească într-o anumită măsură, în mod mecanic, relații diplomatice, economice și culturale. Sînt ferm convins mai curînd că o adevărată normalizare a relațiilor poate fi obținută numai printr-o analiză a cauzelor care creează actualele relații anormale dintre noi și prin înfăptuirea tuturor eforturilor posibile pentru a înlătura aceste cauze. Mă apropii în acest fel de două probleme complexe care au fost menționate în nota guvernului federal din 12 august ca probleme care trebuie discutate. Din răspunsul guvernului sovietic din 19 august noi am aflat cu recunoștință că guvernul dvs., domnule președinte al Consiliului de Miniștri, nu intenționează să ocolească aici discutarea lor.

Îngăduiți-mi să încep cu problema eliberării germanilor care se află în prezent în detențiune pe teritoriul Uniunii Sovietice sau în țările aflate sub influența sovietică, sau a acelora care sînt împiedi- [illegible] Ridic în mod intenționat mai întîi această problemă pentru că aici este vorba de o problemă care afectează toate familiile germane fără excepție. Doresc sincer ca dvs. să înțelegeți just spiritul în care vreau să discut această problemă. Mă interesează exclusiv latura ei umană. Este insuportabil gîndul că după mai bine de zece ani de la terminarea operațiunilor militare, oameni care într-un fel sau altul au fost atrași în vîltoarea evenimentelor militare continuă să fie reținuți departe de familiile lor, de patria lor, de munca lor pașnică normală. Nu trebuie să considerați deloc ca o provocare dacă voi spune: este de neconceput să se stabilească relații „normale" între statele noastre atît timp cît această problemă rămîne nerezolvată. Prin aceasta nu pun nici un fel de „condiție preliminară". Chestiunea despre care vorbesc reprezintă tocmai normalizarea. Să închidem cu hotărîre o problemă care constituie zilnic o sursă de amintiri despre un trecut plin de suferințe, și care ne desparte.

Cealaltă problemă este aceea a unității de stat a Germaniei. Cred că sîntem de acord cu dvs. cînd spunem că scindarea Germaniei creează o situație insuportabilă și că trebuie restabilită unitatea Germaniei. Cred că sîntem de asemenea de acord că restabilirea acestei unități este o obligație decurgînd din responsabilitatea comună pentru întreaga Germanie a celor patru puteri care după prăbușirea Germaniei național-socialiste au preluat puterea supremă în Germania. Mă refer la această obligație. Știu că atunci cînd vă rog să depuneți toate eforturile în vederea rezolvării cît mai grabnice a acestei probleme vorbesc în această chestiune de asemenea și în primul rînd în numele tuturor germanilor și nu numai în numele populației Republicii Federale. În conformitate cu această responsabilitate, la Geneva ați căzut de acord cu cele trei puteri occidentale asupra unor tratative și în această problemă. Nu intenționez să complic procesul care trebuie să ducă la unitatea Germaniei începînd aici tratative bilaterale independent de tratativele celor patru puteri. Dar datoria mea imperioasă este de a folosi această întîlnire pentru a vă arăta întreaga seriozitate a acestei probleme și pentru a o discuta cu dv. spre a vă ușura sarcina la Geneva și a contribui la îndeplinirea ei. Cînd cele patru puteri vor deschide calea, în fața poporului german va sta sarcina ca prin autodeterminare liberă și conștient de răspunderea sa pentru crearea unor relații de bună vecinătate în Europa și pentru întărirea păcii în întreaga lume, să desăvîrșească finisarea interioară și exterioară a edificiului statului unic german.

Trebuie să repet încă odată aici: nu formulez nici un fel de „condiții preliminare", vorbesc despre normalizarea însăși. Scindarea Germaniei este un fenomen anormal. Ea contravine dreptului divin și uman și naturii însăși. Nu consider că ar fi util să aduc în convorbirea cu dumneavoastră argumentul „realității", deoarece o împrejurare reală hotărîtoare este convingerea generală că această scindare nu poate și nu trebuie să fie menținută. Să încercăm în cadrul tratativelor noastre să facem un pas înainte în această problemă. În caz contrar există primejdia ca în inima Europei să se mențină cel mai serios focar de încordare. În Europa nu poate exista o securitate adevărată fără restabilirea unității Germaniei. Trebuie să înlăturăm acest focar primejdios de crize, în jurul căruia se pot aprinde ușor pasiunile și să avem din timp grijă să satisfacem cererea elementară a poporului german.

Cunosc obiecțiunea că Germania unificată ar putea să reprezinte o primejdie pentru Uniunea Sovietică. Îngăduiți-mi în primul rînd să răspund la această [illegible] publica Federală, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, problema participării Germaniei la vreun sistem de alianță și la care anume, trebuie să fie rezolvată absolut liber de guvernul întregii Germanii și de parlamentul întregii Germanii. Dacă Uniunea Sovietică consideră că securitatea ei va avea de suferit de pe urma reunificării Germaniei, sîntem gata să facem tot ce depinde de noi pentru a colabora la înlăturarea acestei temeri.

Cred că simultan cu tratativele privind modul de restabilire a unității Germaniei trebuie să ne gîndim la un sistem de securitate pentru Europa. Atunci cînd începem să discutăm în comun problemele stabilirii relațiilor diplomatice, economice și culturale trebuie să ne călăuzească recunoașterea acestei necesități. Guvernul federal este de părere că stabilirea unor astfel de legături ar putea fi deosebit de utilă pentru cele două țări și pentru relațiile dintre ele. Contactul direct între cele două guverne va înlesni, fără îndoială, celor două părți să elaboreze concluzii mai exacte, bazate pe înțelegerea și aprecierea justă a situației reale. Fără îndoială, că condițiile economice ale celor două țări oferă posibilități de completare reciprocă. Restabilirea schimbului de valori culturale și lucrări științifice este de asemenea un obiectiv care trebuie salutat.

Îngăduiți-mi, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, să rezum în felul următor esența celor spuse de mine.

Salut cu recunoștință această posibilitate de a duce tratative sincere. Sînt conștient de dificultățile pe care le întîmpină aceste tratative care pot fi doar un început. Sensul acestor tratative este după mine de a discuta sarcina normalizării relațiilor noastre în conexiunea expusă de mine, ca un singur tot. Îmi exprim speranța și doresc ca după încheierea vizitei noastre la Moscova actualele noastre tratative să poată continua, într-un fel oarecare asupra căruia putem cădea de acord. Sînt convins că în acest caz eforturile noastre vor duce în cele din urmă la un rezultat care va fi util nu numai popoarelor pe care le reprezentăm, ci și cauzei păcii și securității întregii lumi.

★

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe dr. K. Adenauer, cancelarul federal al Republicii Federale Germane.

K. Adenauer a fost însoțit de dr. H von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R.F. Germane, dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al cancelariei cancelarului federal dr. E. Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe,

La discuția dintre N. A Bulganin și K. Adenauer au fost de față V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., și V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

★

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 septembrie V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe dr. K Adenauer, cancelarul federal al Republicii Federale Germane.

K. Adenauer a fost însoțit de dr. H von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane, W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al Cancelariei cancelarului federal, dr. E Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

La primire a fost de față V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Adunarea festivă de la Sofia consacrată celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei

SOFIA 9 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 8 septembrie a avut loc la Sofia adunarea festivă consacrată celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei. În Prezidiul adunării au luat loc: Gheorghi Damianov, Anton Iugov, Gheorghi Ciankov, Raiko Damianov, Todor Jivkov, Encio Staikov, Ivan Mihailov, Gheorghi Traikov, conducători ai Partidului Comunist din Bulgaria și ai guvernului. I. K. Prihodov, ambasadorul U.R.S.S. în Bulgaria; conducători ai organizațiilor obștești și de masă.

Participanții la adunare au întîmpinat cu căldură pe K. V. Hruțki, veteran al războiului din 1877-1878 pentru eliberarea Bulgariei din robia turcească, și nepotul lui, V. V. Voronțov, care a participat în 1944 la luptele pentru eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist, sosiți din Uniunea Sovietică pentru a participa la festivitățile organizate cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei.

Cu mare însuflețire, participanții la adunarea festivă au ales în prezidiul de onoare Prezidiul C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Gheorghi Ciankov, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria a prezentat raportul consacrat celei de-a 11-a aniversări a eliberării țării.

La adunare a luat cuvîntul K. V. Hruțki, care a fost întîmpinat cu ovații furtunoase. K. V. Hruțki a transmis poporului bulgar cele mai bune urări din partea poporului sovietic.

Participanții la adunare au adoptat cu însuflețire textul unei telegrame de salut către C.C. al P.C.U.S. și guvernul sovietic.

Raportul lui Gheorghi Ciankov

Cu 11 ani în urmă, a spus Ciankov, poporul bulgar, sub conducerea Partidului Comunist din Bulgaria în frunte cu învățătorul și conducătorul său, Gheorghi Dimitrov, s-a ridicat cu arma în mînă, a răsturnat tirania burghezo-fascistă și a instaurat în țară puterea populară.

Patria noastră, eliberată de sub dependența imperialistă, rupînd lanțurile dominației capitaliste, a pășit pe o cale nouă de dezvoltare — pe calea unor adînci transformări democratice și a construcției socialiste. Principalele bogății ale țării au devenit un bun al poporului, poporul bulgar a devenit adevăratul stăpîn al țării.

Bizuindu-se pe prietenia de nezdruncinat bulgaro-sovietică și pe ajutorul frățesc al poporului sovietic, pe prietenia și colaborarea țărilor democrat-populare, țara noastră pășește într-un ritm rapid pe calea progresului și a bunăstării poporului.

Ocupîndu-se în continuare de succesele poporului bulgar în construcția socialistă, Gheorghi Ciankov a spus că oamenii muncii îndeplinesc cu succes directivele Congresului al 6-lea al Partidului Comunist din Bulgaria cu privire la cel de al doilea plan cincinal. În cei doi ani și jumătate ai celui de al doilea cincinal, volumul producției industriale a fost aproape același cu volumul pe care l-a realizat țara în decursul întregului prim plan cincinal. În primele șase luni ale anului curent, producția industrială a depășit de 2,5 ori producția industrială din anul 1939. La sfîrșitul anului 1954, fondurile de bază de producție în industrie au crescut cu aproape 34 la sută în comparație cu 1952.

Într-un ritm susținut continuă să se dezvolte industria constructoare de mașini și de prelucrare a metalelor. Anul acesta producția ei va crește cu cel puțin 55 la sută în comparație cu 1952.

Raportorul s-a ocupat apoi de problemele ridicării productivității muncii, reducerii prețului de cost al producției și înlăturării lipsurilor care mai dăinuie în industrie.

Referindu-se la situația din agricultură, Gheorghi Ciankov a relevat că datorită măsurilor partidului și guvernului îndreptate spre avîntul continuu al agriculturii, întărirea stațiunilor de mașini și tractoare, gospodăriilor agricole cooperative de muncă și gospodăriilor agricole de stat, în ultimii doi ani și jumătate au fost realizate succese importante în ridicarea producției la hectar și a productivității creșterii animalelor.

În continuare, Gheorghe Ciankov a vorbit pe larg despre ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii. El a subliniat că în urma reducerilor efectuate pînă în prezent la prețurile cu amănuntul, populația a cîștigat în doi ani și jumătate o sumă depășind trei miliarde de leva.

Rezultatele construcției socialiste arată că statul nostru democrat-popular, noua noastră orînduire socială socialistă se întăresc tot mai mult. Crește și se întărește unitatea patriotică a maselor populare conduse de Partidul Comunist din Bulgaria. Se întărește tot mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — bază de nezdruncinat a puterii noastre populare.

Ședința subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 septembrie a avut loc o nouă ședință a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ședința a fost prezidată de A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice.

După cum s-a aflat, membrii subcomitetului au expus o serie de considerente referitoare la propunerile făcute de E. Faure, primul ministru al Franței, la conferința de la Geneva, prezentate pe larg subcomitetului de către reprezentantul francez Jules Moch. În aceste propuneri se exprimă ideea necesității reducerii alocațiilor bugetare pentru nevoile militare și se aduc argumente în favoarea acestei idei. Delegația sovietică consideră că aceste propuneri sînt interesante și merită să fie examinate cu atenție.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a atras atenția asupra faptului că la ședințele precedente s-au făcut în repetate rînduri referiri la acea parte din propunerile guvernului sovietic din 10 mai cu privire la problemele controlului, în care este vorba despre posibilitatea, pe care o au statele care dispun de întreprinderi pentru producția de energie atomică, de a acumula, încălcînd acordurile corespunzătoare, mari cantități de materiale explozibile pentru fabricarea armei atomice. În aceleași propuneri se arată în continuare că primejdia pe care o prezintă o astfel de situație devine tot mai lesne de înțeles, dacă se ține seama că atunci cînd există cantități corespunzătoare de materiale explosive, fabricarea bombelor atomice și cu hidrogen este pe deplin realizabilă din punct de vedere tehnic și poate fi înfăptuită pe scară largă.

Se ajunge apoi la concluzia că în felul acesta există posibilități ce scapă controlului internațional, de a ocoli acest control și de a organiza în secret producția de arme atomice și cu hidrogen, chiar dacă de formă există un acord cu privire la control. În propunerea sovietică se spune că în asemenea condiții nu poate fi garantată securitatea statelor semnatare ale convenției internaționale, întrucît un eventual agresor ar avea posibilitatea să acumuleze stocuri de arme atomice și cu hidrogen în vederea unui atac atomic prin surprindere împotriva statelor iubitoare de pace.

Reprezentantul sovietic a răspuns la întrebarea — în ce fel intenționează Uniunea Sovietică să asigure aplicarea măsurilor propuse de ea, ținînd seama de posibilitatea de a se ocoli controlul indicat în propunerile din 10 mai. El a declarat că nu există nici o contradicție între faptul că pe de o parte în propunerea sa din 10 mai, guvernul sovietic atrage atenția asupra posibilității de a se ocoli controlul și de a se organiza producția secretă de arme atomice, iar pe de altă parte consideră că este întrutotul posibil să se instituie un control internațional care să asigure aplicarea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armelor atomice. Guvernul sovietic este profund convins că este cu putință un control eficace asupra dezarmării. Acesta a fost și rămîne punctul de vedere al guvernului sovietic.

Scopul eforturilor guvernului sovietic este instituirea unui asemenea control.

Referindu-se la propunerile sovietice din 10 mai cu privire la control, reprezentanții puterilor occidentale s-au limitat la a cita cîteva pasaje și au evitat să vorbească despre concluziile pe care le trage în această privință guvernul sovietic.

Guvernul sovietic recunoaște și declară că există posibilități de a ocoli controlul internațional, de a se sustrage controlului și de a organiza producția secretă de arme atomice și cu hidrogen și că în aceste condiții securitatea statelor care au semnat convenția internațională nu poate fi garantată.

De aici se impune concluzia că este necesar să se înlăture posibilitatea unei agresiuni atomice prin surprindere. Rezolvarea unei asemenea sarcini ar contribui la crearea de condiții pentru o viață liniștită a popoarelor, ar risipi într-o măsură considerabilă neîncrederea care există în relațiile dintre state și ar pune pe un teren solid înfăptuirea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armelor atomice.

Guvernul sovietic abordează rezolvarea problemei controlului în așa fel încît pe de o parte să se asigure condițiile necesare stabilirii încrederii între state și, pe de altă parte, să se rezolve sarcinile de preîntîmpinare a unui atac prin surprindere din partea unui stat împotriva altui stat.

După cum s-a aflat, reprezentanții puterilor occidentale din subcomitet au declarat că vor studia declarația reprezentantului U.R.S.S. și își vor expune punctul de vedere în cursul ședințelor următoare ale subcomitetului.

Recepția oferită de N. A. Bulganin

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Marele Palat al Kremlinului un dejun în cinstea cancelarului federal al Republicii Federale Germane, dr. K. Adenauer, și a membrilor delegației guvernamentale a R.F.G.

La dejun au participat cancelarul federal K. Adenauer, dr. H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe, dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al cancelariei cancelarului federal, ambasadorul G. Blankenhorn, dr. W. Grewe, director de minister, dr. G. Reinhardt, conducătorul secției de economie externă din Ministerul Economiei,

Din partea sovietică au participat: N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior, A. A. Gromiko, V. V. Kuznețov și V. S. Semionov, locțiitori ai Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului din Moscova și alții.

Impresii ale delegației agricole americane care a vizitat Uniunea Sovietică

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Des Moines Register" publica o serie de articole, consacrate vizitei în Uniunea Sovietică a delegației agricole americane. Într-un articol se arată că „U.R.S.S. dispune de uriașe posibilități pentru sporirea producției agricole. Rușii dispun de mai mult pămînt de calitate superioară decît oricare altă țară din lume... Dacă am judeca după cele văzute în timpul vizitei în U.R.S.S., planurile de extindere a suprafețelor însămînțate cu cereale și de sporire a numărului vitelor vor avea un succes sigur".

În articol se subliniază unitatea care există în rîndurile poporului sovietic în ceea ce privește rezolvarea problemelor care stau în fața lui, arătîndu-se că „atașamentul față de ideologia comunistă este aproape de 100%". Statele Unite, se spune în articol, ar putea cîștiga mult prin încurajarea continuării schimbului de vizite.

* O CĂLĂTORIE IN ANUL 2055 * PIONIERII IN LUPTĂ CU FOCUL

* In împărăția plantelor * Noutăți din teatre * Birocratul fotograf

In apropiere de Miercurea Ciuc se află stațiunea climaterică Tușnad-Băi, înconjurată din toate părțile de munți cu păduri de brazi. In fotografie — un aspect pitoresc din Tușnad: lacul. Pe țărmul lui întîlnești și vara și iarna turiști și oameni ai muncii veniți la odihnă — vara la ștrand, iarna, la jocurile pe gheață. Dincolo de lac se zărește Stînca Șoimilor. O cărăruie ce trece peste Olt duce într-acolo, oferind excursioniștilor priveliști de neuitat.

Foto: R. COSTIN

ŞAH

Campionatul universitar de la Praga

La Praga a avut loc un concurs la care au luat parte cei mai buni șahiști din rîndurile studenților cehoslovaci. Cei opt participanți s-au arătat a fi de forțe sensibil egale, ceea ce se vede și din rezultate: Novak, Vesely, Marsalek și Vyslouzil, cîte 4 puncte, Cucka, Blatny și Kozma 3½, Altschul 1½. Caracterul pasionant al jocurilor din acest concurs se poate vedea din partida de mai jos:

APĂRAREA SICILIANĂ

Alb: NOVAK — **Negru: KOZMA**

1. e4 c5 2. Cf3 Cc6 3. d4 c:d4 4. C:d4 Cf6 5. Cc3 d6 6. Ng5 e6 7. Dd2 Ne7 8. Ne2 0—0 9. 0—0 a6 10. Tad1 Nd7 (Mai bine decît 10... C:d4 11. D:d4 C:e4 12. D:e4 N:g5 13. C:g5 D:g5 14. D:d6 și alb stă mai bine din cauza poziției slabe a nebunului c8) **11. Cb3 Dc7** (Era mai bine 11... Ce8. Acum albul are posibilitatea de a începe imediat atacul) **12. N:f6 g:f6 13. Dh6 Rh8 14. Td3 Tg8 15. Th3 Tg7 16. f4 Tag8?** (Negrul nu-și dă seama de primejdia dublării figurilor albe pe coloana „h") **17. Rh1 b5 18. Th5!?** (O mutare neprecisă care permite următorul răspuns al negrului. Trebuia jucat 18. Tf3! și negrul nu putea juca Tc8 din cauza 19. Tg3 urmat de Dh5 și Tgh3) **18... Tc8! 19. Nd3 Cb4! 20. Tf3 Dd8 21. e5!? f5?** (După aceasta albul are posibilitatea de a-și relua atacul. După 21... C:d3 perspectivele de apărare ale negrului ar fi fost mai bune) **22. e:d6! N:d6 23. Tg3!** (Mai bine decît 23. N:f5 e:f5 24. D:d6 după care negrul ar fi obținut contra-șanse plasîndu-și nebunul la c6) **23... Dg8 24. N:f5! Nf8** (Nu salva nici 24... e:f5 25. T:g7! D:g7 26. D:d6. Acum urmează o combinație frumoasă) **25. N:h7!! T:g3** (La 25.. D:h7 ar fi urmat 26. Tgh3!, iar la 25... Tg6 26. N:g6+ N:h6 27. T:h6+ Rg7 28. N:f7 și albul are o figură în plus) **26. Df6+! Dg7 27. Ng6+!** și negrul a cedat, deoarece nu există apărare împotriva N:f7+ urmat de mat la h8.

Dezlegați această problemă!

(Controlul poziției Alb: Rc8, Dh6, Ta4, Td3 Na5, Ng6, Cd6, Cg5, Ppe5, e6, f7, h2, h3, h7. Negru: Rh4, Dd4, Tf2, Ne2, Pp. c5, f5, h5).

D. Manev
(Din „Sahmatna Misl", 1953)

Mat în 2 mutări

RADU NOR și I. M. ȘTEFAN

Al doilea soare al Antarcticei

Schiță științifico-fantastică

Stadionul era măreț. Zidurile lui se înălțau spre cer, netede și drepte, iar plăcile de culoare albastră din care erau lucrate, străluceau în zeci de ape.

Mulțimea, mai bine de cinci sute de mii de oameni, care umplea tribunele orașului polar, era într-o agitație neîntreruptă. Zumzăia și forfotea ca un roi de albine, unduia ca un lan de grîu mîngîiat de boarea dimineții, sclipea într-o adevărată simfonie de culori, răsuna de cascade de rîsete cristaline.

Soli ai tinerei generații din toate țările — albi, negri și galbeni — se întîlniseră aci, în inima Antarcticei, aproape de Polul Sud, la minunata lor sărbătoare, Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților din anul 2055.

SE LEAGĂ NOI PRIETENII

In ziua aceea numeroase grupuri de tineri sosiseră în orașul Festivalului.

Arhitectul Toma Orban călătorise în racheta transoceanică cu tineri delegați și învățați din Moscova, Roma, Varșovia, Atena și alte orașe ale Europei.

Un duș călduț îi reîmprospătase forțele după călătoria București — Polul Sud, care durase mai bine de 3 ore. Apoi, părăsise camera sa aflată într-unul din „Palatele oaspeților". Călătorind cu ajutorul unui trotuar rulant poposise, cîteva minute mai tîrziu, împreună cu cîțiva dintre tovarășii săi de călătorie, la porțile stadionului.

Pe drum admiraseră cu nesaț clădirile zvelte și elegante, de o albeață strălucitoare, grădinile în care florile de hibrix și frunzele prelungi și lăcuite ale palmierilor africani contrastau ciudat cu brazii și ienuperii — ultimii cultivați sub imense cupole de sticlă unde se menținea în mod artificial o climă rece.

Și toate acestea în plină Antarctică, bîntuită pînă nu de mult de furtuni cumplite, înmormîntată sub noianuri nesfîrșite de zăpadă și ghețuri...

Pe cer se aprinseseră subit, la o distanță apreciabilă de Caloritan — un satelit artificial al Pămîntului, care lumina în permanență regiunea — inscripții gigantice, anunțînd că festivitatea de deschidere avea să aibă loc în curînd.

Se grăbiră să-și găsească locurile în incinta stadionului. Peste cîteva minute se aflau instalați comod pe o bancă capitonată cu piele sintetică de ultimul model. Erau antrenați tot mai mult de vîltoarea și voioșia din jur.

Tînărul arhitect închise ochii și revăzu în gînd Bucureștiul pe care îl părăsise doar cu cîteva ore în urmă. Îi veni în minte noul edificiu plin de eleganță al Institutului de fizică nucleară, terminat de curînd după proiectul său. Zîmbi reamintindu-și chipul îngrijorat al mamei sale, atunci cînd aflase că fiul ei avea să plece la Festival tocmai la Polul Sud, în marea împărăție a iernii. Îi spusese el de nenumărate ori că puterea omului învinge forțele naturii și că într-un colț al Antarcticei s-a creat o climă cît se poate de blîndă. Cuvintele lui nu avuseseră însă darul s-o liniștească.

Tresări.

Cineva îi atinsese brațul și o voce melodioasă îi vorbi pe franțuzește:

— Îmi pare bine că te revăd, Toma dragă!

În fața lui era un chip negru, ca dăltuit din lemn de abanos, în care străluceau doi ochi vii și inteligenți și o gură surîzătoare, prin care se străvedeau dinți albi ca neaua.

— Soro-Mek, tu aici?! strigă Orban bucuros.

Îl recunoscuse imediat. Legaseră o strînsă prietenie, cu doi ani în urmă, la Festivalul de la Ulan-Bator din anul 2053. Il prezentă tovarășilor săi de călătorie, spunîndu-le că au în fața lor pe tînărul, dar cunoscutul inginer constructor Soro-Mek, din statul liber Zambezia.

— Mă aflu aci de aproape șase luni, spuse Soro-Mek zîmbind. Am ajutat și eu la ridicarea orașului tineretului.

Cu toții îl priviră surprinși. Corti, un tînăr student italian, i se adresă cu o întrebare care era pe buzele tuturor:

— Și nu te-ai sfiit să vii din țara ta caldă tocmai în continentul gerurilor veșnice?

— Nu spun că nu am avut emoții, răspunse rîzînd Soro-Mek, dar Festivalul, pregătirea lui, m-au atras ca un magnet. Sînt inginer și ca atare știu că astăzi transformarea climei — chiar și a celei de la Pol — este un lucru care stă pe deplin în puterea omului. De aceea, după ce mi-am dus la bun sfîrșit treburile acasă — lucram tocmai la construcția unei centrale atomice în localitatea Libera — mi-am făcut bagajele și am venit să dau o mînă de ajutor la construirea acestui oraș.

— Și cum a fost? îl întrebă Orban. Știu că ați întîmpinat mari greutăți. Ziarele au scris însă cu mult mai puțin decît aș fi dorit să aflu.

— Au fost fără îndoială și clipe grele, dar știți bine că atunci cînd mii și mii de tineri, uniți într-un singur ideal pornesc la treabă, sînt în stare nu numai să schimbe clima Antarcticei, să construiască un oraș printre ghețuri, ci chiar să mute Pămîntul de pe orbita lui.

Își privi ceasul de la mînă, apoi urmă:

— Văd că pînă la începerea solemnității mai sînt vreo 30 de minute. Dacă vă interesează, pot să vă povestesc cîte ceva despre construcția acestui oraș.

— Nimic nu ne-ar bucura mai mult, spuse un tînăr mecanic grec entuziasmat.

Soro-Mek cuprinse cu privirea grupul de tineri care-l înconjura și începu să istorisească cu voce domoală.

CUM S-A APRINS CEL DE AL DOILEA SOARE

— Chiar în acest loc, unde cu șase luni în urmă era coama unui munte nu prea înalt, am coborît dintr-o rachetă. Nici nu-ți vine să crezi că aci, unde se înalță acum orașul în toată splendoarea lui, atunci, în noaptea polară, se zărea doar o întindere nesfîrșită de zăpadă și gheață. Viforul bătea cu furie luîndu-ne vederea, biciuindu-ne obrazul, gata să ne doboare. Dar costumele noastre, cu încălzire automată, ne apărau pe deplin de gerul năprasnic.

De pe marea platformă aeriană turbopropulsată, care aterizase în același punct ca și racheta, am descărcat spațioase sănii cu motor. Încărcîndu-le cu utilajele și materialele pe care le adusesem, am pornit spre centrul de cercetări antarctice, care se găsea la vreo 30 de kilometri distanță.

Soro-Mek se întrerupse din povestit, amintindu-și parcă ceva.

— Dar de ce să vă povestesc toate acestea, reluă el, cînd pot să vi le prezint cu mult mai sugestiv. Întîmplările care au urmat le-am înregistrat pe peliculă. Am izbutit să fac cîteva filme reușite.

Scoase dintr-o geantă de piele o cutie neagră, lucioasă, de mărimea unei baterii electrice, la care cuplă drept ecran o placă albă, mată. Era un aparat portativ de proiecție, din cele care se puteau cumpăra de cîțiva ani în orice magazin de specialitate.

— Să introduc doar filmul în aparat și vom retrăi împreună clipe emoționante din perioada construirii orașului. Sînt sigur că imaginile vor fi mai grăitoare decît cuvintele.

Fixă bobina minusculă de celuloid și apăsă pe buton. Pe ecran se iviră primele imagini...

...Săniii cu motor zburau cu iuțeala vîntului, stîrnind nori albi de zăpadă. Deodată se opriră. Apăru un munte în care se căsca intrarea unui tunel. Săniile își retraseră tălpile, înlocuindu-le cu roți și porniră înainte. În scurt timp o beznă adîncă le înghiți.

Pe neașteptate însă, întunericul se destrămă. O lumină orbitoare îi luă locul. Se vedea o peșteră gigantică, plină de diferite construcții și instalații. Soro-Mek dădea explicațiile necesare:

— Iată așezarea subterană a grupului de tehnicieni care pregătesc transformarea continentului înghețat. Peștera, amenajată confortabil, cu încălzire și iluminație artificială, oferă sutelor de specialiști, veniți din toate colțurile lumii, condiții optime de muncă.

— Despre această așezare mi-a povestit pe larg o prietenă care a lucrat aci — exclamă o fată din grup.

— Priviți mai departe ecranul, căci acum vine marea surpriză.

Pe sticla lăptoasă se văzu acum o masă de oameni într-o mare agitație febrilă. În mijlocul lor se zărea un colos din metal și materiale străvezii. La un semnal, mulțimea se retrase, lăsînd un gol în jurul aparatului gigantic. Acesta țîșni din schela de ghidaj și o porni fulgerător spre înaltul cerului.

— E limpede, izbucni Corti. Acesta e „Caloritanul"!

— Într-adevăr, confirmă vesel Soro-Mek. Noi îi spunem de obicei „Al doilea Soare al Antarcticei". A fost lansat a doua zi după sosirea mea. Era prima experiență. Caloritanul trebuie să încălzească o zonă de aproximativ 12.000 de kilometri pătrați. În caz de reușită, urmează să fie lansați mai tîrziu și alți „sori artificiali", pînă ce clima Antarcticei se va schimba complect.

— Dar de ce se vede pe cer atît de mic? La ce înălțime se rotește Caloritanul? Cum funcționează el? îl asaltară cu întrebările tinerii din grup.

— Acest satelit artificial al Pămîntului — începu să explice Soro-Mek — a fost plasat la o înălțime de aproximativ 35.000 kilometri de la suprafața planetei noastre. El se rotește în jurul globului în 24 ore, astfel încît pare suspendat deasupra Pămîntului într-un punct fix. Viteza lui de revoluție este desigur cu mult mai mică decît cei 8 kilometri pe secundă caracteristici sateliților care se rotesc la limita atmosferei, întrucît la distanța mare la care se află, forța de atracție a Pămîntului nu mai este atît de puternică.

Discul mic dar strălucitor pe care îl vedeți nu este chiar satelitul, ci sfera de explozie termonucleară a substanțelor dirijate de pe Caloritan. Această sferă se află la o distanță de cîțiva zeci de kilometri de satelitul propriu zis. Din patru tuburi de lansare de pe partea inferioară a satelitului pornesc convergent spre sfera amintită proiectile mici cu reacție, încărcate cu tritiu lichid (un izotop greu al hidrogenului). Din cauza căldurii uriașe din mijlocul sferei, tritiul sparge învelișul de metal în care este cuprins și participă la explozie mărind temperatura din interiorul zonei de explozie. Intervalele de timp ale lansării proiectilelor sînt calculate în așa fel încît explozia termonucleară să aibă continuitate. Sfera de explozie este o sursă bogată de radiații calorice și luminoase. Radiațiile de altă natură nu ajung pînă la suprafața Pămîntului fiind absorbite de straturile superioare ale atmosferei. Caloritanul nu funcționează decît 12 ore din 24. Începutul exploziei — și deci al formării sferei — se face lansînd din două tuburi opuse proiectile mai mari încărcate cu plutoniu. În afară de cele două proiectile cu plutoniu, se trimit și două proiectile cu tritiu. În momentul ciocnirii primelor proiectile se produce o explozie la care participă și proiectilele cu tritiu. Continuitatea exploziilor este asigurată de încărcăturile ulterioare de tritiu trimise automat la intervale regulate de timp.

— De unde a pornit ideea creării unei asemenea surse de energie? întrebă tînărul mecanic grec care ascultase cu mare interes aceste explicații.

— Principiul funcționării unei asemenea surse nu este nou. Noi nu facem decît să imităm Soarele și Stelele în interiorul cărora, la temperaturi de milioane de grade, se produce transformarea hidrogenului în heliu cu degajare uriașă de energie. Invingîndu-se mari dificultăți tehnice, a fost creat, așa dar, un „Soare" de proporții reduse aflat însă la o apropiere relativ mare de Pămînt.

(Va urma)

Eucalipți la Tismana

Una dintre cele mai frumoase grădini botanice din sud-estul Europei se află la Cluj. Lăsîndu-te condus pe aleile bogate într-o vegetație luxuriantă sau prin sferele cu plante tropicale care se întind pe o suprafață de peste 11 hectare, întîlnești o mulțime de tineri și grupuri de excursioniști. Directorul Grădinii botanice, Emilian Țopa, doctor în științele naturii, povestește cu mîndrie despre dezvoltarea parcului. Peste 250.000 de vizitatori și peste 1000 de grupuri de excursioniști străbat în fiecare an Grădina botanică. Cu ani în urmă doar vreo 50.000 de vizitatori veneau anual aci. Peste 10.000 de specii de plante sînt aclimatizate în parc și în sere. Palmieri, banani, arbori de cauciuc, eucalipți sînt cercetați cu mult interes de sutele de studenți ce-și pregătesc aci lucrările. Înainte de eliberarea patriei noastre, abia vreo 30-40 de studenți frecventau aceste locuri.

Grădina botanică din Cluj întreține legături strînse cu grădinile botanice din lumea întreagă. Iată de pildă aci, în spatele serelor, se întind la picioarele noastre soli a zeci de capitale de pe întregul glob. În ghivece pitice, semințele care au sosit zilele trecute cu avionul din Japonia sau din Australia, din Amsterdam sau din Roma, încolțesc sub soarele Clujului.

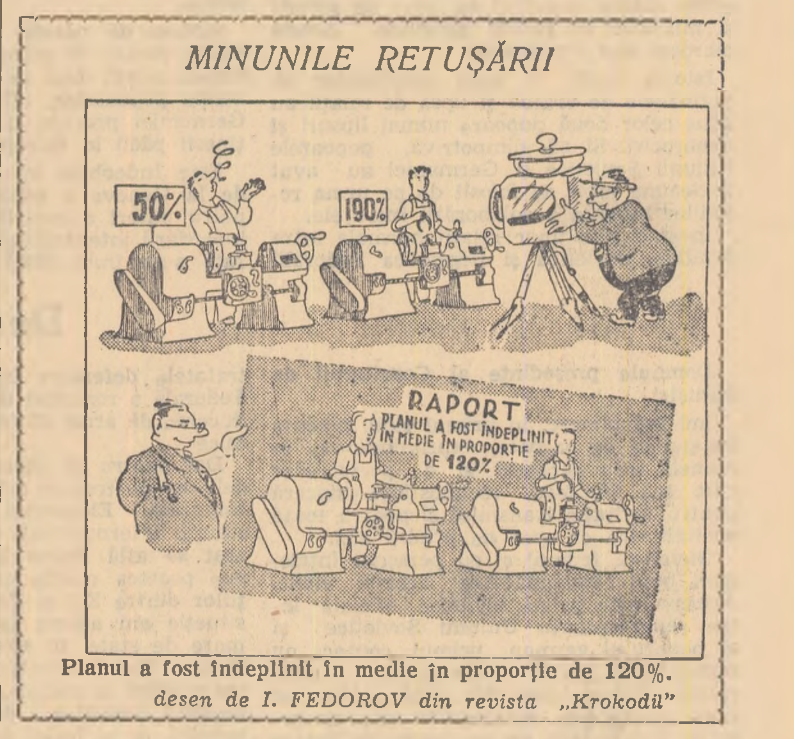
Este foarte interesantă contribuția pe care o aduce Grădina botanică din Cluj, la aclimatizarea în țara noastră a unor specii de plante și arbori cu bogate rezerve economice. Cu multă emoție afli că giganticul arbore eucalipt din Suhumi, care atinge o înălțime de 160 metri, fiind mai înalt decît Palatul telefoanelor din Capitală, crește la noi la Țigănești, la Tismana. In fiecare an el se ridică cu cîte 4 metri. Pe valea superioară a Mureșului se întinde o plantație sub-tropicală: bambusul. Oțetarul roșu din America de Nord — foarte apreciat în industria coloranților — trestia italiană — din care se pot obține niște fibre fine ca mătasea, foarte indicate în confecționarea năvoadelor pentru pești mari — și multe alte plante s-au aclimatizat și în țara noastră. Grădina botanică din Cluj a cercetat de curînd deosebitele calități pe care le are dungățeaua, o plantă mediterană aclimatizată la noi.

Într-o vizită făcută la Cluj, P. A. Baranov, directorul Grădinii botanice din Leningrad a Academiei de Științe a U.R.S.S., s-a interesat de cercetările botaniștilor noștri. Nufărul Victoria a cărui frunză plutitoare are o rază de aproape 2 metri și care poate susține un copil de 7-8 ani, se dezvoltă normal la băile cu ape calde de lîngă Oradea.

La tezaurul științei mondiale, Grădina botanică din Cluj își aduce o contribuție importantă. Datorită studiilor efectuate aci de către acad. T. Săvulescu și profesorul Negru, au fost descoperite 20 de boli noi de plante. Cu ajutorul unor aparate foto-electrice instalate în 30 de cuiburi artificiale de păsărele, s-a studiat influența pe care o au păsările în răspîndirea bolilor plantelor. De asemenea în fiecare an se plantează aci 4000 de specii noi, studiindu-se comportarea lor. In fiecare zi, viața aduce ceva nou și în Grădina botanică din Cluj.

M. ZONIS

MINUNILE RETUȘĂRII

Planul a fost îndeplinit în medie în proporție de 120%.
desen de I. FEDOROV din revista „Krokodil"

IN CURIND — DESCHIDEREA STAGIUNII TEATRALE

CLUJ (de la corespondentul nostru)

Teatrul Național din Cluj își deschide stagiunea reluînd feeria-basm „Fata apelor" de Veronica Porumbacu. Se va prezenta apoi „Împărătița lui Machedon" de Tiberiu Vornic și I. Postelnicu. Repertoriul clasic romînesc va fi reprezentat prin piesa „Răzvan și Vidra" de B. P. Hașdeu, iar din operele clasice universale publicul clujan va putea să vadă: „Hamlet" de W. Shakespeare, „Cadavrul viu" de Lev Tolstoi și „Pygmalion" de Bernard Shaw. De asemenea se vor reprezenta piesele „Mașenca" de Afinoghenov în regia tînărului regizor Victor Tudor Popa și comedia scriitorului din R. D. Germană H. Kiphardt „Caut urgent pe Shakespeare".

★

Teatrul de Stat din Orașul Stalin își va deschide stagiunea la 17 septembrie 1955 cu premiera piesei „Atențiune, copii!" de Lucia Demetrius în regia lui Ion Simionescu. Apoi vor mai fi prezentate piesele „Nunta cu zestre" de N. Diaconov, „Hagi Tudose" de Barbu Delavrancea, „Cetatea de foc" de M. Davidoglu, „Furtuna" de A. N. Ostrovski și „Gaițele" de Al Kirițescu.

Regia artistică și schițele de decoruri la spectacolul „Hagi Tudose" vor fi încredințate unor tineri absolvenți. Pentru punerea în scenă a piesei „Furtuna" Teatrul de Stat din Orașul Stalin a solicitat material documentar din U.R.S.S.

Corespondent
VALERIA STANESCU

O LECȚIE DE CURAJ

Ioana rămăsese acasă doar cu bunica. Părinții plecaseră de cu ziuă la cîmp. Fetei — fire neastîmpărată — nu-i venea să stea locului, așa, fără nici o ocupație. Ce să facă? Ceva care să-i bucure pe părinți, un lucru deosebit... Să măture în curte? Nu! E prea puțin. A, stai! i-a venit acum o idee, o idee „strașnică". Mai toți oamenii din sat au făcut asta. De ce să nu facă și ea? O să facă foc sub pruni, să se ducă bruma. Altfel prunii n-o să dea roade. Părinții se vor bucura. Ei tot n-au să aibă vreme să vadă și de pruni.

A fost greu pînă și-a găsit de lucru ceva care s-o pasioneze, că la treabă Ioana e iute, un drac de fată. A luat coceni, paie, cîteva vreascuri, le-a pus sub pruni, le-a aprins — și gata focul. Ioana nu s-a uitat însă în jurul ei cînd a aprins focul. N-a băgat de seamă nici șira cea mare cu paie adunate de ani și care era numai la doi pași, nici gardul de lemn din apropiere, nici glugile de porumb de anul trecut. Preocupată de foc și uitîndu-se să vadă dacă se duce bruma, a uitat de toate. Nici măcar de vîntul, care luase locul ploilor ce se țineau lanț în ultimele zile, nu ținuse seama.

Și, pe negîndite, flăcările luate de vînt și-au întins limbile spre șira de paie. Pînă să se dumirească bine fata, focul a cuprins șira de la temelie, unde paiele erau bine uscate. Ioana n-a mai fost în stare să facă nimic. Privea buimăcită la focul care mistuia paiele, iar flăcările se ridicau amenințătoare tot mai sus, spre vîrf, și vîntul, care parcă se întețise, lua cu el scîntei răspîndindu-le deasupra casei, a grajdului, amenințînd să întindă focul asupra întregului sat.

Neștiind ce să facă în fața focului care în fiecare clipă cîștiga tot mai mult teren, Ioana începu să strige cu disperare:

— Foc, foc! Săriți, ajutor!...

Bunica o auzi cea dintîi, dar ea se sperie și mai tare decît copila și nu putu să facă altceva decît să strige, alături de fată, după ajutor.

Despre foc, despre cei care l-au stins și cum l-au stins, niciuna nu-ți poate povesti. Ele n-au văzut nimic. Au strigat doar și s-au tînguit pînă cînd focul a fost potolit. Abia mai tîrziu au aflat despre pionieri — bravii „pompieri" care le-au sărit atunci în ajutor.

★

Clopoțelul nu anunțase încă intrarea în clasă. În curtea Școlii elementare din Dobrun, raionul Balș, se adunaseră o mulțime de școlari. Cei mai mulți discutau cu aprindere...

In zilele cînd munca la cîmp e în toi, copiii sînt stăpînii satului. Părinții pleacă de cu ziuă la muncă, se întorc seara tîrziu și lasă în grija lor casa, pe cei mici, vitele și păsările.

Deodată larma se opri.

— De unde vine strigătul? au început să se întrebe copiii. Ce s-a întîmplat?

Vîntul adusese pînă deasupra școlii cenușă și scîntei din paiele arse. Cîțiva mai isteți — cei dintr-a 7-a pare-se — s-au dumirit îndată despre ce este vorba.

— Arde undeva!... Și-au pornit-o la fugă.

Orientîndu-se după strigăte, au pornit pe ulița ce ducea la casa lui nea Ioniță — acolo unde ardea într-adevăr focul — cam la vreo două sute de metri de școală. Într-o clipă, se adunaseră acolo vreo 50 de pionieri și școlari.

Nu se putea face nici un plan de acțiune, nici de gîndit nu se puteau gîndi prea mult la ce aveau de făcut. Nu era vreme pentru asta. Trebuia acționat repede căci focul amenința să ajungă și la casă. Era cît pe-aci chiar să se aprindă și grajdul. Și fiecare cum s-a priceput, a început lupta împotriva focului.

N-aveau nici un conducător. Doar Dincă Ștefan, utemistul dintr-a 7-a, cel care era să se arunce cu trupul peste flăcări ca să stingă focul da din cînd în cînd îndrumări.

Într-o clipă, fetele mai gospodine, au alergat prin sat după căldări, băieții după furci, sape, lopeți. Puștii s-au înarmat cu bețe și bulgări de pămînt. Unuia i-a venit ideea să se sape în jurul șirei cu paie pentru ca focul să nu se întindă mai departe.

Lopețile mari, pămîntul tare, greu să sapi cînd ești numai de-o șchioapă, dar dacă trebuie s-o faci și pe asta, o faci. Și cîțiva au început să sape.

Cei dintr-a III-a și a IV-a aruncau cu bulgări în paie, loveau cu bețele unde flacăra era mai mare pentru a localiza focul sau împrăștiau paiele și le stingeau călcîndu-le în picioare.

Săreau scîntei, fumul îi îneca, se încinseseră și sudoarea curgea pe ei, dar nimeni nu mai ținea seama de asta. Niciunul nu stătea: își dădeau curaj, se dojeneau cînd unul făcea ceva greșit sau încerca să stea un pic locului. Din cînd în cînd se producea învălmășeală, se mai loveau unul de altul, își mai încurcau drumul, dar nimeni nu se supăra pentru asemenea fleacuri.

Între timp, cei mai voinici aduceau căldările cu apă. Fîntîna era departe — să tot fie 200 de metri pînă la ea — căci cea din apropiere avea apă puțină și se terminase repede. Fără ca cineva să-și fi dat seama, s-a format un lanț de copii de la fîntînă pînă la foc și căldările grele ajungeau repede din mînă-n mînă, pînă la șira cu paie. Cîțiva pionieri au apărut cu cîrlige și trăgeau de zor paiele care nu luaseră foc.

...Despre foc a auzit între timp tot satul și mai toți s-au adunat la casa lui nea Ioniță să dea o mînă de ajutor. Se adunase mulțime de oameni, dar copiii parcă nu vedeau și n-auzeau nimic.

Strigau bătrînii la ei, strigau părinții să se dea la o parte. Veniseră forțe mai puternice care le puteau lua locul. Copiii erau însă neînduplecați: nu s-au mișcat de la locul lor. Nu i-au făcut să dea înapoi nici gălețile grele, nici sapele și lopețile mari, nici dogoarea focului, nici scînteile care săreau pe ei, gata-gata să le aprindă hainele. Ei au început să stingă focul și ei îl vor stinge pînă la capăt — această hotărîre o luase fiecare în sinea lui.

Bătrînii — părinții, învățătorii și profesorii — i-au înteles... Și au sărit și ei să stingă focul acolo unde era mai greu și copiii nu răzbeau.

Adevăraților pompieri ai satului nu le mai rămăsese decît să facă de strajă lîngă locul unde a fost șira, ca nu cumva să izbucnească din nou vreo scînteie rămasă în mormanul de cenușă.

★

Clopoțelul anunțase demult începerea orelor. Școlarii l-au auzit, dar niciunul n-a plecat din curtea lui nea Ioniță. Pentru prima dată copiii n-au ascultat de sunetul clopoțelului. În catalog n-a apărut însă nici o absență. Pionierii erau prezenți acum cu toții la cea mai bună lecție de curaj, o lecție pe care nici un profesor, oricît de iscusit, n-ar fi putut s-o înlocuiască cu nimic.

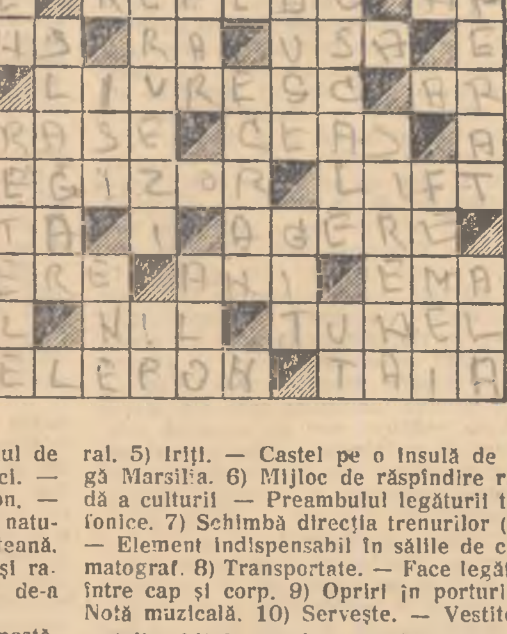
„Astăzi a fost o zi deosebită. Am întîrziat cu toții de la ore, dar nu ne-a pedepsit nimeni. Nu ne-am pierdut timpul degeaba. Am fost cu toții să stingem focul care se aprinsese la șira cu paie a lui nea Ioniță. Nu ne-a trimis nimeni, am mers singuri și fiecare, cu ce a putut, a luptat să stingă focul. Abia după aceea ne-am dat seama că dacă nu stingeam repede focul la șira cu paie se aprindea și casa. Nea Ioniță a fost mulțumit de noi. Aceasta a fost de fapt cea mai frumoasă acțiune a noastră de cînd sîntem pionieri. Toți s-au evidențiat, și în special Dincă Ștefan.

Învățătura a mers bine apoi. Cei ascultați au știut lecțiile".

Atît au scris pionierii despre fapta lor, în jurnalele de zi ale detașamentelor și în jurnalul unității de pionieri.

LUCREȚIA LUSTIG

Comunicații

ORIZONTAL: 1) Curier sportiv care a dus mesajul tineretului lumii spre Festival. — Ne aduce zilnic ultimele noutăți. 2) Anunță programele radiofonice (fem.). — Căi de comunicație naturale. 3) Notă muzicală. — Cu 100 km. pe oră. — Ana Firea. 4) Individ. — Soare egiptean. — Mijloc de comunicare între două camere. 5) Cărturăresc. — 10 m². 6) In ele se întretaie nenumărate artere de comunicație. — Îți dă ora exactă. 7) Conduce mișcările pe scenă. — Mijloc de comunicație între etaje. 8) La războiul de țesut. — Sprintene la fugă. 9) Epoci. — Comunică între ei la fiecare revelion. — Nume de fată. 10) Articol. — Cale naturală egipteană. — Trecere subpămînteană. 11) Mijloc de comunicare economic și rapid — A scurta drumul, mergînd de-a dreptul.

VERTICAL: 1) Comunicări prin poștă. — Fugar dobrogean. 2) Parcurge țara în lung și în lat. — Linii electrice. 3) Mirare vocalică — Melodie la modă. 4) Legătură telefonică. — Pronume. — Vizitator seral. 5) Iriți. — Castel pe o insulă de lîngă Marsilia. 6) Mijloc de răspîndire rapidă a culturii — Preambulul legăturii telefonice. 7) Schimbă direcția trenurilor (pl.). — Element indispensabil în sălile de cinematograf. 8) Transportate. — Face legătura între cap și corp. 9) Opriri în porturi. — Notă muzicală. 10) Servește. — Vestitor... metalic. 11) In vasele comunicante are întotdeauna același nivel. — Egale în drepturi cu bărbații. 12) Comunicare științifică. — Acela.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52